

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşri
Organıdır

Cilt: 10, Sayı: 118, Kasım 1969
Cemiyet adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Ali Erman

Kadri Karma

Atihâ Ustav

Berrin Gerçek

Sadiye Korateş

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Adnan Özgen

Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu

Ağız Ressamı

Önder Aknal

İdarehane ve Cemiyet binası:

Taksim, Sıraselviler, Billürcü

Çukmaz Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 20 Lira

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Kapak resmimiz Dünya üzerindeki Ruhi İdare Mekanizmasını temsil eder mahiyette bir resimdir. Gözle görülmeyen, elle tutulmayan bu muhteşem el İlahî İradeyi tatbik eden ve sayısı bilinmeyen Ruhi İdare Mekanizmalarından sadece biridir. 10 üzeri 17 miktarında yıldız sayısı yalnızca görülebilen Samanyolunda mevcut. Bu maddi kainatın havsala dışı matematikliği karşısında, onları yaratan KAADİRİ MUTLAK'ın, ÂLİMİ MUTLAK'ın mutlak varlığı karşısında insanın değeri, ruhunun kudreti nedir ki?

İnsanın değeri nedir ki kendini bu kadar büyük, bu kadar bilgin, bu kadar kudretli görece; kadar cesaret sahibi olmaktadır!

Bu alemin öyle matematik imkânları ve öyle büyük kanunları var ki, onların sadece isim ve sayısı karşısında ruhumuzun korkunç bir girdap içinde kaybolup gitmesi her zaman mümkündür. Küçük bir bilgi, küçük bir gerçek sezgi karşısında, kat kat perde içindeki şuurun ta içten sarılması olağandır.

Ve böylece, insanın İlahî İradeyi tatbik eden Semavi kudretlerin yönetimine karşı isyan edercesine, cahillâne bir direniş göstermesinde ne bir menfaat, ne de bir mânâ mevcuttur.

Her ne cereyan etmekte olursa olsun gözle görülmeyen, elle tutulmayan, fakat bütün yaratılmış olan şeylerde İlahî kanun ve nizamın hükmünü icra eden Ruhi İdare Mekanizmaları bizi ve sistemimizi bir «tekâmül eşliğine» getirmektedir. O eşikte liyakat eleğinden geçmek ve yepyeni bir devrenin insanı olmak da vardır, olmamak da...

İnsanın ne bilinmez bir kadri var!

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

YALAN ve PSİKOLOJİSİ

Çocuğuna herşeyin doğrusunu söylemek kararını alarak, bu yolda azami dikkatli sarfeden bir babanın veya annenin durumu oldukça müşkildir. Nasıl müşkil olmasın ki.. Öyle durumlar ortaya çıkar ki, çocuğunu bile bile kandırmak, aldatmak zorunda kalır. Ona her hakikati bütün çıpladığıyla anlatmanın, hele çocuk tarafından bu anlatılanların anlaşılmasının imkânsızlığını takdir etmek gereklidir. Bu yüzden çocuğa ya yalan söylenir. yahut ta yarım yamalak birşeyler söyleyerek güç durumdan kurtulmağa çalışılır.

Yalan söylemenin keskin olarak yasaklanması durumu, hemen hemen insanlık tarihinin başlangıcıyla başlar. Her tekâmül safhasında tazelenen ve şümullenen semavi emir ve öğütler her vesileyle insan cemiyetinin en büyük hastalığı «yalan» ı şiddetle suçlamışlar, büyük günâhlardan saymışlardır. Fakat buna rağmen, denilebilir ki, XX. yüzyılımızın teknik medeniyeti «yalan ve teviller» üzerine kurulmuştur.

Bütün insanlığın bir gün için hiçbir şekilde yalan söylememesi halinde bütün hayatın hemen hemen felce

uğrayacağını, biraz tahayyüllümüzü ve biraz da muhakememizi işleterek ortaya koymamız zor olmasa gerek.

Yalan : hakikati saklamak, yanıltıcı bilgi vermek, aldatmak, şaşırtmak, oyalamak tekâmülün seyrine engel olmaktır.

Sosyal düzenin her özünü, her teşkilâtını, her ilgisini kökünden saran, teşevvüşe uğratan yalan, nefsanîyetin en aşağı melekelelerinden biri olarak en ilmi ve en moral felsefe tarzında her yerde dolayıp durmaktadır. İnsanın kendi kendine yalan söylemesinden, milletlerin milletlere yalan söylemesine kadar her daldaki yalan (hakikati saklamak-küfr) vardır.

Bu moral hastalığın psikolojik bir takım sebepleri olsa gerektir. Büyük olsun, küçük olsun :

1. Toplumların kanun, örf ve adetlerinden doğan «cezanadan kaçmak», kınanmaktan, memnuniyetsizliklere hedef olmakdan sakınmak için yalan söyleniyor.

2. Arzuların başkalarının kabul olunması maksadıyla, bilerek veya bilmeyerek (fark etmez, yalan yalandır) yalan söylenir.

3. Hayranlık, takdir. ö-

vünç elde etmek ve böylece aşağılık duygusunun telâflısı için yalan söylenir.

4. Toplum ve çevre içinde horgörülmek, ayıplanmak, küçük düşmek korkusundan dolayı yalan söylenir.

5. Başka insanlar üzerinde, çeşitli çıkarlar nedeniyle, etkili olmak, önemli kişi niteliğini kazanmak için yalan söylenir.

6. Aşırı menfaatperestlik, ekonomik, politik ve ideolojik çıkarıcılık nedeniyle sistematik olarak hakikatlerin örtülmesi tarzında yalan söylenir.

7. Acizi, zavahı ve sevilen, yalan ilgi duyulan kimseyi korumak; arabulmak, düzenli bozmamak, kâlb kırmamak, maneviyatı takviye etmek maksadıyla yalan söylenir.

Eskiler hernekadar «büyük yalan, küçük yalan» diye tevli edici, hafifletici nitelikte bir takım hakikat örtüşü sözler söylemişlerse de, buna itibar etmemek gerekir. Çünkü: HER YALAN

DAHA BÜYÜK BİR YALANI GEREKTİRİR.

Mağrur ve egoist insanlar arasında yalan söyleyenlere çok rastlanır. Çabuk heyecanlanan, komp-

lekseleri olan, önemli olmak iddiasını taşıyan insanlar, tabii olmayı anlayamamış insanlar yalan söylerler.

Şüpheşiz marazî yalancıları burada saf dışı bırakmak zarfreti vardır. Normal yalancı: belirli bir maksat ve gaye için yalan söyler. Marazî yalancı da sırf zevki için yalan söyler.

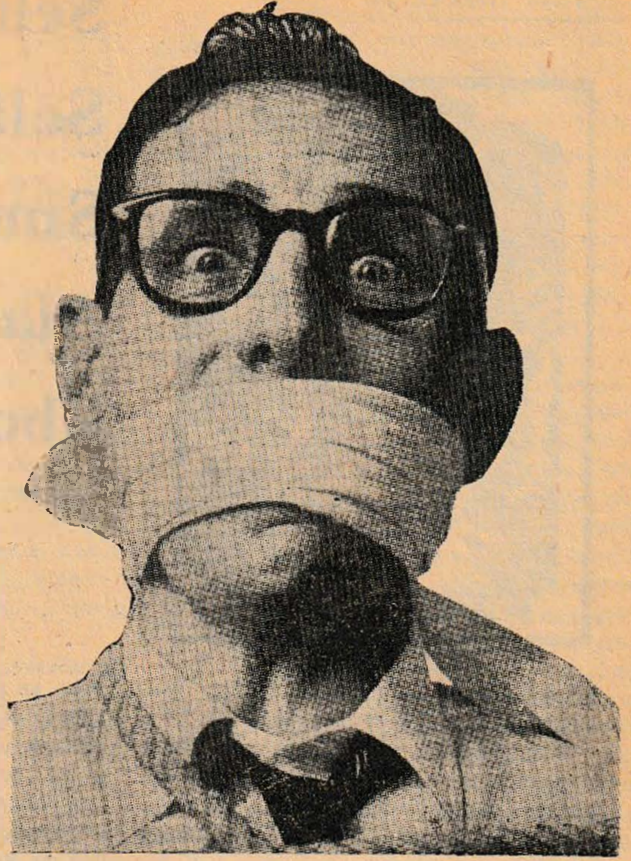
Düşük zekâlı kimseler, üstün veya gelişmiş zekâlı kimselere nazaran daha fazla yalan söylemektedirler. Kültürün, yalan söylemeğe engel olduğu anlaşılmıştır.

İyi bir aile hayatı, örnek davranışlar ve terbiye çocuklarda yalan söylemeyi engellemektedir. Çocuğu tatmin etmek, isteklerine makûl derecede karşılık vermek önemlidir.

Bilinir ki çocuklar büyüklükleri taklid ederler. Aile arasında sık sık şahit oldukları yalanların sağladığı avantaj durumları görerek, yalancılığı nihayati kolaylaştırmak için mükemmel bir silâh olduğuna kanaat getirirler. Bu yüzden ailede çocuğa daima iyi örnek olmak, ona yalan söylememek, yanında yalan söylememek gereklidir.

Çocuğun yalanları vardır; fakat bunlar 5-6 yaşa kadar «muhayyele mahsulüdür.» İdrak ve kasıt yoktur. Çocuklara şiddetli cezalar ve mahrumiyetleri reva görmek, onları yalana iter. Hatasını itiraf eden çocuğun cezası yalan söyleyen çocuğun cezasına nazaran daha az olmalıdır.

Yukarıda arzettiğim müşahade ve fikirlerden sonra,

Spiritizm yönünden, insanın kozmik bir varlık olması bakımından, yalan ve yalan filin psişik safhasını da gözden geçirmekte fayda vardır.

İnsan, psikodinami olarak, her an tesir alıp, tesir veren bir çeşit titreşimsel (vibrasyonel) terkiptir. Bu yüzden psişik ve kozmik âlemlere devamlı olarak titreşim ve imaj yayar.

Bu titreşim ve imajlar birçok şeylere vasıtalık ederler: bu arada tecrübe neticeleri ile bilgilerin kozmik

intişarına da vasıtalık ederler. İntişar eden bu kıymetli ruhi tesirler (titreşimler) anteni açık olan ve aynı frekansta bulunan başka insanlar ve varlıklar tarafından alınır. Müsbet tesirler halinde yapılan bu yayın tekâmüle büyük kolaylıklar sağlamaktadır.

Yalan söyleme anında hakikatlerin saklanması, tahrif edilmesi; duygu, fikir ve imajları deforme eden menfi tesirlerin yayınlanmasına sebep olur ki, asıl (Devamı 15. sayfada)

Selâm, ey! Selâm, beni Sinesinin içine Alan Ebediyet!..

Yazan: Alian KARDEC
Çeviren: Yorgo KARACA

(Sabık memur, 1863 de Anvers şehrinde 80 yaşında vefat etmiştir.)

Vefatından az zaman sonra, bir medyum tarafından çağrılıp çağrılmayacağı hakkında spiritle rehberine sorulduğunda, şu cevap alındı: «Bu Ruh teşevvüşünden ağır ağır çıkmaktadır; şimdiden size cevap verebilirdi, fakat irtibat ona çok ıstıraplı olurdu. Bundan ötürü daha dört gün beklemenizi rica ediyorum, size cevap verecektir. O zamana kadar, hakkında izhar etmiş olduğunuz iyi niyetleri bilmiş olacak ve size iyi arkadaş ve minnettar olarak gelecektir.»

Dört gün sonra Ruh aşağıdakileri yazdı :

Arkadaşım, hayatımın ağırlığı ebediyet terazisinde hiç mesabesindeydi; maaşım mutsuz olmaktan uzağım; mükemmelliği amaç edinmeksizin az kötülük yaptım; mütevazî ve nisbeten mutlu, vaziyetteyim. Şayet küçük bir muhitte mutlu şahıslar varsa, ben de onlardanım işte! Ancak müteessir olduğum yegâne şey, şimdi sizin bildiğinizi benim bilmememdi; teşevvüşüm daha az uzun ve

daha az ıstıraplı olurdu. Gerçekten büyüktü: yaşamak ve yaşamamak; vücudunu görmek ona kuvvetle bağlı olmak ve bununla beraber onu kullanamamak; sevmiş olduklarını görmek ve onlara bağlayan düşüncenin söndüğünü hissetmek, ne kadar da korkunçtur! Ah! ne ıstıraplı ah! Hayretin sızı yakalayış boğduğu an! Ve bir lâhza sonra, karanlıklar. Duyamak ve bir an sonra yokolmak. Benliğinin idrâkine malik olmağı istemek ve onu tekrar bulamamak; artık varolmakta bununla beraber varolmakta olduğu hissedilmektedir, fakat, derin bir teşevvüş içerisinde! Ve müteakiben, ölçülmesi imkânsız bir zaman sonra, şiddetli sıkıntılara hâkim bir zaman, zira onları duymağa artık kuvvet kalmamıştır, sonu gelmeyen bu zamandan sonra, yavaş yavaş yeniden hayata doğmak; yeni bir dünyaya doğmak artık ne maddî beden, ne de arzî hayat: Ölmezlik hayatı! Artık ete bürünmüş insanlar değil de hafif şekiller, sonsuzlukta dalgalandıklarından (yüzdüklerinden) dolayı onları bakışla kuşatamayacağınız, etrafınızda dönmekte ve kaymakta olan Ruh.

lar! Mekânı (feza sonsuzluğunu) kendi önünde bulundurmak ve sırf irade ile onu aşabilmek; sizi çevreleyen her şeyle düşünce ile münasebette bulunmak! Arkadaş, ne yeni hayat! ne parlak hayat! ne nazlı hayat!... Selâm, ey! Selâm beni sinenin içine alan ebediyet!... Ruhumun tabii unsurundan beni o kadar uzun zaman uzak tutan arz elveda! Hayır, artık seni (ne pahasına olursa olsun) arzu etmezdim, zira sürgün dünyası ve en büyük mutluluğun bir şey değildir!

Fakat, bildiklerinizi şayet bilmiş olsaydım, bu öbür hayatı öğrenmem ne kadar daha kolay ve hoş olacaktı! Ölmeden önce, daha sonra, ayrılma anında, öğrenmek mecburiyetinde kaldıklarımı bilmiş olacaktım ve ruhum daha kolayca kurtulacaktı (degaje olacaktı). Yol üstündesiniz, fakat hiçbir zaman, hayır hiçbir zaman, kâfi derecede uzağa gitmiyeceksiniz! Bunu oğluma söyleyiniz, fakat bunu o kadar çok söyleyiniz tâ ki, öğrensin ve inansın; o zaman, buraya muvasalatında ayrılmış olmayacağız.

Elvedâ herkese, elvedâ arkadaşlar; sizleri bekliyorum ve arz üzerinde bulunduğunuz müddetçe, öğrenmek (tedris görmek) üzere sık sık yanınıza geleceğim, zira aranızda çoğunuzun bildikleri kadarını bilmiyorum; fakat, burada beni alakayan engeller ve kuvvetlerimi zayıflatan yaş olmadıktan, onları çabuk öğreneceğim. Burada büyük hatlarla yaşanır ve ilerlenir. Çünkü kendi önünde o kadar güzel ufuklar görünür ki, onları kuşatmak için sabırsızlanılır.

Elvedâ, sizleri bırakıyorum, elvedâ...

VAN DURST.

İyi insan, kaza neticesinde vefat etmiştir. Yaşarken medyom tarafından tanınıyordu. (Bordo, 11 Şubat 1861.)

S — Vefatınız hakkında bana bazı teferruat verebilir misiniz?

C — Boğulmuş olduktan sonrası için, evet.

S — Neden evvelisi için değil?

C — O teferruatı biliyorsun. (Medyom gerçekten onları biliyordu.)

S — O halde, lütfen öldükten sonra hissettiklerinizi bana tarif ediniz.

C — Kendimi tekrar tanımadan (benliğimin tekrar idrâkine varmadan) hayli zaman geçti, fakat Allahın inayeti ve beni çevreleyenlerin yardımıyla, ışık olduğu zaman, bende ışıkla meşbu oldum. Ümit edebilirsiniz: daima beklediğimden fazlasını bulacaksınız. Maddî olan hiç bir şey yok; her şey saklı (gizli) hislere tesir ediyor; ne elin, ne de gözün dokunabileceği şeye, beni alıyor musun? Bu, bir spiritüel hayranlıktır ki, anlayışınızı aşmaktadır, çünkü onu izah edecek kelimeler yoktur: bu, ancak ruhla duyulur.

Uyanışım oldukça mutlu oldu. Hayat, kelimeye atfettikleri tuhaf fikre rağmen, ancak korkunç kâbuslar vasıflandırabileceğim rüyalardan birdir. Rüya ki, çok pis kokan bir hapisane hücre sine kapalı, vücudun, kemiklerinin iliğine kadar giren kurtlardan kemirilmektedir, ateşli büyük bir fırının üstünde asılı, kurumuş ağzını serinletmek için havayı bile bulamazsın; dehşete duçar olmuş Ruhun, etrafında ancak seni yutmağa hazır olan canavarlar görür; nihayet, rüyanın hayalî tarafının doğurabileceği en korkunç ve dehşetli tasavvur et ve ansızın enfes cennete taşınmış bul. Bütün sevdiklerin ve ağladıklarının tarafından çevrili olarak uyan; etrafında, çok sevdiğin simaların sana mutluluklar gülümsemelerine bak; en hoş rahiyaları teneffüs et; kurumuş boğazını diri su menbasında serinlet. Bir ağacın tepesinden kopmuş bir çiçeğe hafif serin rüzgârın yaptığı gibi, vücudunun sonsuz mekânı tarafından yükseldiğini ve beşikte sallanmış gibi sallandığını hisset. Kendini, doğar bir çocuğun annesinin sevgisiyle çevrilmiş olduğu gibi, Allahın sevgisiyle sarılmış hisset ve bu geçişin (öbür âleme) ancak noksan bir fikrini edineceksin. Vücudunun ölmeden sonra insanı bekleyen hayatın mutluluğunu anlatmağa uğraştım, fakat yapamadım. Gözleri ışığa kapalı ve uzuvları hiçbir zaman hapsedilmiş oldukları dar daireden çıkmamış olana sonsuzluk anlatılabilir mi? Sana ebedî mutluluğu izah et-

(Devamı sayfa 15'de)

Terbiye

ve Nezaketimiz

İNCELİK KURALLARIMIZ :

«Kibir ve gurur, terbiye ve nezaketle bağdaşmaz. Servet, güzellik, akıl, bilgi, veya asalet gibi şeyler, hiçbir zaman insanda kibir ve gurur yaratmamalıdır. Bunlardan birine mâlik olmak, her hususta diğer insanlara faik olmak demek değildir. Halbuki mağrur ve kibirli kimseler kendilerini, her hususta temasta buldukları insanlara üstün sayarlar. Terbiyeli ve nazik bir insan, üstünlüğünü başkalarına katıyen hissetirmez. Zaten kendi benliğini ikinci plâna bırakmak, terbiye ve nezaket icabıdır.»

Şöyle çevrenizdekileri sayalım: Acaba kendi benliğini ikinci plânda bırakmış kaç kişi sayabiliriz ki!.

Düzenli yaşantı, düzenli tekâmüldür. İstrapsız, huzurlu ve en kısa yol...

Düzen kuralını koymuşuz ama, sırrına erememişiz! Sırrına eremediğimiz için de, bu kuralın uygulaması, «konukluk göstermeliği» olarak kalmış...

Duyanlar duymuş ve kuralını koymuşlar. Fakat bu gerekliliği duyup ta uyanlar öyle az çıkmış ki!...

«Bir kimseye yardım ettiğimizde pek hassas davranmamız lazımdır. İyilikte bulunduğumuz kimsenin izzeti nefsinin rencide etmemek için azami derecede diktili olmalıyız.»

«Sağ elin verdiğini sol el görmesi» de derler...

Şüphesiz sağ ellerin sayısı çok, sol eller de hiç yok gibi olsaydı, bugün birbirinin kanına susamış insanlar da olmazdı : Ne Vietnam'daki vahşilik ve ne de Biafra'daki açlık kurbanlarının zulmüne şahne olurdu dünyamız...

«Hasta olduğumuz zamanlarda topluluktan imkân nisbetinde uzak kalmayız. Hastalığımız bulaşıcı olmayabilir. Ama, yine de neşesizliğimizi âleme izhar etmemiz doğru hareket sayılır.»

Keşki hepimiz bu derece incelmış olabilseydik...

Birbirimizin gözünü oymak yerine, bu kadar ince bir diğergâmlık...

Herhalde Cennet, dünyamızda olurdu o zaman!...

«Nefse hâkimiyet, âdâbı muâşeretin esas şartlarından biridir. Hiddete mağlup olarak herhangi bir harekette bulunmak, büyük bir hatadır. İnsan, hiddete mağlup olduğu zaman mantık ve muhakemeden mahrumdur. Bu durumda insan tamir edilmez hatalarda bulunabilir. Böyle bir vaziyette bulunduğunuz zaman, en iyisi bir gün beklemektir. Ertesi günü hiddetimiz geçmiş olacak ve biz mâkul bir insan gibi hareket etmek kabiliyetini tekrar elde etmiş bulunacağız. Yoksa biddetimizle iftihar etmek, bizi çok gültünç vaziyetlere sokabilir. Nezaketsiz olmamak için hiddetimize gem vurmamız lazımdır.»

«Eğer bir gönül yıktın ise,

«Bu kıldığın namaz değil.

«Yetmişiki mület dahi

«Elin-yüzün yumaz (*) değil.»

Büyük Yunus da böyle demiş... Ve bunu, yürekten duymuş da demiş...

Nefse hakimiyet, tekâmülde hız demektir. Öyle bir hız ki bu, hem bizi ve hem de başkalarını hızlandırır. Engelleri siler, süpürür...

(*) Yumaz — yıkamaz (suyla yıkanmak'tan).

Demek ki insanlar, spirit olmadan da ruhsal tekâmülün ana yollarını görmüşler, koşmuşlar ...

Ama, ne gören çok olmuş ve ne de koşan herhalde!...

«Görgü evde başlar. Günlük hayatında kibar davranışlarıyla dikkati çeken kimse, şüphesiz, her şeyden önce evinde de aynı şekilde davranan bir insandır. Ev hayatında dikkat edilecek ilk şey, aile büyüklerine karşı saygıdır. Birçok görgülü gençler, ana-babaları odaya girince ayağa kalkar en rahat yeri onlara verirler. Birşey sorulunca: «Evet, anne — Hayır, baha» diye nezaketle cevaplandırır. Sadece başla evet, hayır işareti yapmak, görgülü kimselere yakışmaz.»

Bu da çoğunluk, göstermelik bir kural olarak uygulanır. Láubalilik öylesine sarmıştır ki, bizi, adına «samimiyet» deyip, misafir yanındaki göstermelik davranışlarımızı bile aştığımız olur!...

Bugün, evlerimizden sokaklara taşmış bir láubalilik içinde yaşadığımızın farkında bile değiliz!...

Saygıda, her an kendini dik tutuş, zihnen diri, idrâken uyanık oluş vardır...

Lâubalilik, kendini nefsin eline terkettir...

Bu ikincisinde ne fayda bulduk ki!... Lâkin, bir fayda bulmuş gibi sokakta yaşıyoruz!... Herşeyimiz sokaklara dökülmüş: yaşamıyor, yerinde sayıyoruz...

«Görgülü kimseler sokakta, kalabalık yerlerde başkalarının dikkatini üzerlerine çekmeyecek şekilde davranırlar. Bazı gençlerin sokakta yüksek sesle konuştukları, itişip kakıştıkları, dikkatli çekecek acalıp elbiseler giydikleri görüldü. Bunların hepsi, henüz gelişmemiş bir ruh asaletinin, çocukluğun, tecrübesizliğin işaretidir.»

Buna kısaca «gelişmemişlik» demek daha doğru olur...

Bütün bunlar, tutulan yolun uzunluğunu, sarplılığını, meşakkatli oluşunu gösterir...

«Kadınla erkek sokakta yan yana yürürken erkek eadde tarafından, kadın duvar dibinden gider. Bu suretle kadının e-

adının bir yerden gitmesi, ayrıca bir yere girerken de önce onun girmesi sağlanmış olur. İki kadınla birlikte yürüyen bir erkek onların ortasında gitmez. Yine yol tarafında yürür. İki erkek bir kadınla birlikte gidiyorsa, erkekler kadını ortalarına alırlar.»

Zayıfın, kuvvetlice korunmasıdır bu. Diğergâmlık örneğidir. Ruhî tekâmül, kuvvetlinin zayıfa daima yardımcı ve fedâkar olmasını gerektirir...

KURALLAR, DÜZEN İÇİNDİR :

«İnsanların toplu halde bulunduğu yerlerde itişip kakışarak öne geçmeğe çalışmak, terbiye kurallarına sığmaz. Sinema, tiyatro, konser salonu gibi yerlere geç gidip erken kalkmak da doğru değildir. Bir konferans, temsil, konser sırasında konuşmak, gülüşmek, ayağını öndeki sıraya dayamak, yanlış zamanda alkışlamak, alkışı fazla uzatmak; çekirdek, fıstık ve saire yemek, asla doğru olmayan davranışlardır.»

Bir şu sözlere, bir de çevremize bakınca, parmağımız ağzımıza kaıyor!...

Kurallar, düzenli yaşamamız içindir. Düzenli yaşamamız da normal tekâmül yolunda olmak için.

RUH ve MADDE'nin

Geçmiş

Sayılarını

Tanıtlıyoruz

Hazırlayan : K. KARMA

CİLT: VIII

Sayı: 8 5

Uçan Direler: Bir ruh doktoru, «Look» dergisinin iki nüshası, dikkatli şekilde yürütülen bir anket, bu konu hakkında şaşırtıcı unsurlar getirmekte.

Rüyalarımızdaki Ölüler: Rüyalarından birisinde olsun ölmüş bir yakınını görmeyen hemen hemen yok gibidir. İşte bunun ne anlama gelebileceğini bu yazıdan öğrenebilirsiniz.

Modern Dünyada Spiritualizmin Yeri : «Medyomluk çalışmalarımız bize, kainatı kaplamış olan tabii kanunların işleyişi hakkında bir sezgi vermektedir.»

Ruh Aleminde Ruhların Vezifeleri: Kemal yolcusu isimli ruh dostumuzdan alınan bu tebliğde öteki dünya dediğimiz alemdeki çalışmalar hakkında bilgi veriliyor.

Okuyuculara Cevaplar: 85. sayının bu kısmında tekinsiz ev, nazar ve kabir azabı hakkında sorular cevaplandırılıyor.

Sayı: 86

Bu sayıda rüyalarla ilgili iki ayrı yazıya yer verilmiş. Birisi Lombrozoya ait, diğeri Bergson'a.

Uçan Daireler le ilgili yazı geçen sayıdan devam ediyor. Burada, uzaylıların çeşitli deneylerinden geçen bir adamın ipnoza girdikten sonra anlattıklarını okuyabilirsiniz.

Toplum ve Aile Hayatı: Ruh dostlarımızdan Mustafa Molla'nın Medyom Macit Aray aracılığıyla verdiği tebliğ.

İnsan Plânına Giriş: Burada Ruh dostumuz Mustafa Molla'nın bir tebliği incelenmektedir.

Sayı: 87

Rüyalar: Bu sayıda, Kaplaun, A. Maury, ve Hervey Denis'in fikirlerini naklettiyoruz.

Aile Hayatı: Bedensiz varlık Mustafa Molla'nın bir tebliği...

Talih Nedir : «Bu, senin o yolda yürümeni hazırlayıcı sebebi meydana getirmek için senin yapmış olduğun mesainin garnitürleridir. «Bedensiz varlık KADRİ.

Sayı: 88

Bilinmezın Karşısında Parapsikoloji: Soyut bilgileri telepatik deneyleri arttırdılar. A.B.D. ile olan mücadelelerine duyular üstü idrak, düşünce nakli gibi olaylarda soktular.

Rüyalar: başlıklı yazı serisi bu sayıda Yves Dalege'nin nazariyesiyle son bulmaktadır.

Ruhun Bedene Bağlanması: Büyük bedensiz varlık Mustafa Molla'nın herkesin merakını çeken bir konu üzerinde aydınlatıcı tebliği.

Nasıp Nedir? «Hiç bir yüksek varlıkken sefil bir varlığın bile bu felakete ulaşmasını istemez. Bizim âlemlimizde çekilen azapların en büyüğü işte budur. Onları yerlerinden çevirmek için çekilen işkenceler azapların en büyüğüdür. Fakat ne yapalım? O, dinlemez. Gider kendisini zorla kuyuya atar Arkasından atlarız, elini vermez. İp atarız, tutmaz. Ağlarız, dövünürüz, bizi dinlemez. Ne yapalım, işte NASİP.

SAYI 89

Elodia Castol'u Ruhlar Tedavi Ediyor : «Doktorlar beni muayene ederlerken, benim ruh-beden münasebetlerim gevşemiş,

hafiflemişti. Ruhen, yatan hasta bedenimi seyrediyordum. Sonra bedenimden daha uzaklaştım...»

Fantomlar: Bu sayıda kendini Beni-Boâ ismiyle tanıtan bir ruhun fotoğrafını ve ilgili yazıyı okuyacaksınız.

Ölmek İçin İkna Edilen Kadın: «Beni götürmeye geldiğini söylüyor. Böylesi daha iyiymiş...» İstanbul'da cereyan eden bu olay, daha evvelce elde edilen bilgi ve gözlemleri teyid etmektedir. Yazının sonuna Cemiyetimizin ilgillileri tarafından bir açıklama da ilâve edilmiştir. «İdareci Ruhi Plânlar ölüm halinin teessüsü için herşeyi hazırlar ve de tatbik ederler...»

İpnotizmanın Şaşırtıcı Kudreti : Burada ipnotizma ve telkin bahsinde en ziyade merak uyandıran aydınlatıcı 20 sorunun E. Arıkdal tarafından cevabını bulacaksınız.

Adalet: Bedensiz varlık Mustafa Molla'nın adaletten ne anlamamız gerektiği hakkında bir tebliği.

İstikbalin Keşfi : Bu da yine bedensiz dost

Şihap'ın tebliği. «İstikbâl bilinebilir.» diyor.

Mukadderat ve İcabat : Dünyada bedeni olarak bulunuşumuzun en önemli nedenlerinden biri olan nefis terbiyesi hakkında burada verilen ve de verilecek olan bir kaç metod bir çok okuyucumuz için faydalı olabilir.

Sayı: 90

Bazı Ruhsal Fotoğraflar Ruhun Varlığını İspatlar: Bu sayıda da bir ruhsal fotoğraf göreceksiniz ve ilgili yazıyı okuyacaksınız. **Uy-Uykuda Cinayet:** Bazı kimseler kabuslarını yaşarlar ve uykularında değişik bir karakter kazanarak hırsızlık yapar ya da cinayet işlerler. Bu gibi rüyaların ne anlamaya gelebileceğini herhalde merak etmişsinizdir.

Günâh Şehrinde Kopan Kıyamet: Okyanus ve zelzelelerin, Jamayka'nın güney gehri Port Royal'ı nasıl mahvettiğini.

(Devamı Gelecek Sayıda)

HİND'DE İPNOTİZMA

Fiatı : 3 TL.

Sipariş Adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

HER ZAMANKİ GİBİ AZ SAYIDA BASILMIŞTIR.

**RUH ve
MADDE'ye**

**Abone Olunuz,
Abone Bulunuz,**

**Tanıtınız,
Yayınız.**

Deney Bilgileri için

« İMKÂNSIZDIR »

Hükmünü Vermek Yanlıştır

Yazan: Erol MUTLU

Deney bilgileri olan (ışık hızından fazla hız olmaması, insanın mutlaka birgün öleceği, ateşin yakması, canlının oksijensiz yaşayamaması... vs.) gibi cümleleri imkânsız kelimesi ile bitirmek âdet olmuştur. «Işık hızından fazla hızlar imkânsızdır. İnsanın ebedi yaşaması imkânsızdır. Ateşin yakmaması imkânsızdır. İnsanın oksijensiz yaşaması imkânsızdır. Bırakılan cismin düşmemesi imkânsızdır...» gibi.

«İmkânsız» kelimesi hatâli olarak yukarıdaki deney bilgileri için kullanılmaktadır. «İmkânsız» sâdece mantık sahası (fikirler - düşünceler) için kullanılabilir. Bu bir A hükmü aynı zamanda A olmıyan olamaz demektir. Mantıkî yazılışla (A ve Non A, aynı zamanda; ikisi birden doğru olamaz). Burada ya A doğrudur, yahut da A olmıyan (non A) doğrudur demektir. İşte sâdece, birbirinin çelişği olan iki hükmün aynı zamanda birlikte bulunması imkânsızdır. (Kapı açıktır'a (A) dersek bunun çelişği olan; kapı açık değildir (non A) ikisi birden aynı anda bulunması imkânsızdır.)

Görüldüğü gibi buradaki «imkânsızlık» sâdece fikirlere ve hükümlere ait olup bunun tecrübe ile kazanılacak bilgilerle bir ilişği yoktur. O halde bütün deneysel (deneyin bize verdiği) bilgiler için «imkânsızdır» kelimesini kullanmak yanlıştır.

Yukarıdaki misalleri bu açıdan inceleyelim :

1) Işık hızından fazla hızlar imkânsızdır... hükmünün eğer deneyle alakalı bir bilgi türü ile ilişği yoksa, sırf başlangıçta yapılan bir tarif sonucunda çıkıyorsa «imkânsızdır» hükmü verilmesi doğrudur. Fakat bu söz tariften değil, ışık hızının 300000 km/sn olduğu deneyle görüldükten ve Einstein'ın hız formülüne ışık hızından fazla hızlar (sayılar) konulup neticenin sanal (imajiner, hayali) olduğu görüldükten sonra ortaya konulmuştur. Bu takdirde «imkânsız» deney bilgileri için kullanılamıyacağından ışık hızından fazla «hızlar imkânsızdır» hükmü yanlıştır. Oysa ki, Einstein bir fizikçidir. Deney bilgisi ile meşgul olan bir fizik âliminin, matematiğin sahasına ait noktalarda kesin konuşmalar yapması hatâlidir. Fizik matematiğin bir medyumunu sayılır ve fiziğe nazaran üst mevkide bulunan matematiğin sahasına dair sözler söylemesi yerine matematikten alacağı bilgileri üç boyutta gerçekleştirme, ye çalışması uygun olur. Bugün matematik hangi sayıların hakiki hangisinin gerçeğe uygun olmadığını fiziğe soracak değildir. Stevens'in dediği gibi «tercüme eden: Prof. Dr. Sabri Özbaydar» matematik tek yönlü bir inkişaf göstermemiş meselâ 7 den 2 çıktı eşit beş dendiği gibi beşten yedinin çıkmasını da düşünüp ortaya (—2) gibi bir sayı çeşidi koymuştur. Sonradan bu (—2) fizikte çok işe yaramış X eksenini sola doğru uzatmakla büyük problemleri çözmüş-

tür. Bir dik üçgenin hipotenüsü hiçbir zaman sonu bulunamayan $\sqrt{2}$ gibi bir sayıyı verir. Aynı şekilde bir dairenin çevresinin çapına oranı $\pi:3, 141$ b... sayısı da neticelenemez. $X^2 + 2 = 0$ denklemi $\sqrt{-1} = 1$ (imajiner sayıları kabul etmeden çözülmez). İşte fizik bu sayılara bugün imkânsız derken imajiner sayılarla ne kadar büyük problemleri çözdüğünü ve ne kadar rahatladığını inkâr etmektedir. Einstein «ışık hızından fazla hızlar imkânsızdır» derken sanal sayıların reel sayılar haline getirilmesinin imkânsız olduğunu söylemiş ve çok büyük hata etmiştir. Çünkü iki sanal sayının birbirine bölümü bir sayısını (reel sayıyı) verir. Bu sebepten ışık hızından fazla hızların imkânsız olduğunu söyleyerek matematiğin sahasına karışacağına sanal sayıların birbirine bölümü ile reel sayıya dönüşebileceğini hatıra getirerek bazı fizikçilerin dediği gibi... «dünya dışındaki kürelere gidilse bile ışık hızından fazla hız olamayacağından Güneş sisteminin dışına gitmek imkânsızdır» kelimesini bir daha söylememelidir. Fizik, sureti kat'iyede matematik gibi olamayacağını iyice bilip ona göre kendine bir çeki düzen vermelidir. Başta fizik olmak üzere bütün tabiat ilimleri deney yolu ile bilgi kazanırlar ve endüksiyon yolu ile tabiat kanunlarına varırlar. Fakat enduction (tüme varım, istikra)'nın temeli matematiğin ve mantığın kullandığı dedüksiyon (tümünden gelim, tâlil) gibi sağlam değildir. Endüksiyon yolu ile tecrübe sonucunu bir formül olarak ortaya koymak mümkündür (bırakılan cisim düşer, su 100° de kaynar... gibi.) fakat bulunan tabiat kanununun bütün zamanlar (gelecek) için de geçerli olduğunu nereden bilmekteyiz? Yapılan bütün deneyler şimdiki zamanda yapılmaktadır. Bu sebeple hiç bir zaman tüme varılamaz.

[(endüksiyon = istikra) yerine tüme varım denmesi hatalıdır. Yapılan şu kadar deneyle tüme varılamaz.] Halbuki matematiğin ve mantığın (kıyas - sillojizm) kullandığı dedüksiyonda başlangıçta târif yapılmakta ve sonradan çıkartılan hükümler

zaruri olarak başlangıçtaki hükme uymaktadır. Meselâ üçgenin başlangıçta «üç kenarlı bir şekil olduğu târif edildikten sonra bütün neticeler bu tarife dayandırılmaktadır. Eğer hız denilen şeyi nihai olarak ışık hızı olarak tarif edemezsek (ki buna hakkımız yoktur). Işık hızından fazla... diye bir cümle yapmaya kalkışılmamalıdır.

2 — «İnsanın bir gün ölmesi mukadderdir» yani «ölmemesi imkânsızdır» hükmü de aynıdır.

Eğer, bu hükmü insanın tarifi gereği yapıyorsak bu doğrudur. Yani insanın tarifi: «birgün muhakkak ölen bir fânî» ise... Halbuki insanın birgün ölmesi deneysel bir bilgidir. Yâni şimdiye kadar insanların öldüğü görülerek yapılan bir formüldür. Sağlamlığı diğer tabiat kanunları kadardır. Zâten istatistik yazarları artık bu misali vermekten (insanın bir gün öleceği empririk bir bilgi olduğundan ve insan ölümlüdür tarifini yapmak mantıki açıdan mümkün olmadığından) vazgeçmişlerdir. Aynı şekilde oksijensiz yaşanamaması da deneyseldir. Dr. Honig Hindistanda Yogilerin oksijensiz yaşadığını gördüğünü yazmaktadır. Kış uykusuna yatan hayvanları taklit etmeye çalışan tıp bir gün hayatı yüzlerce yıl uzatabilecektir. Diğer kürelerde bunun mümkün olduğunu Howard Menger bildirmektedir. «Gelecekte hatıralar» kitabında Von Deniken eski mısır firavunlarının kendilerini her zaman geçen bir para olan altın ile mumyalatarak gömdürdüklerini söylemekte ve bunların bir gün dirilmek için böyle yaptıkları mütalaasında bulunmaktadır.

Ateşin yakıcı olması da empririk hükümlüdür.

Eski Evliyanın (Muhiddin-i Arabî)'nin ateşi eline alması, Rufailerin aşkı ilâhiden çoşup biraz serinlemek için harıl harıl yanan fırına girip saatlerce kalmaları, rufai âyinlerindeki kızdırılan demirler (Tokat müzesinde bu demirler mevcuttur) ortadadır. Bu sebepten deney bilgileri için «imkânsızdır» hükmünü vermek yanlıştır.

Dostlarım Uzay Adamları

Yazan: H. MENGER
Nakleden: E. ARIKDAL

John OTTO

HAYALET OTOMOBİL

Başından geçenler ile şahitlerimi sor-guya çekmek üzere beni pekçok araştırmacı ziyareti etti. Bazı kimselerin benimle meşgul olduklarını farkettiğim zaman birseyden emir aldım: başından geçenleri ince ele-yip sık dokuyorlardı, ama gelen araştırmacılar dürüst insanlardı. Uçan Dairelerle il-gilenen sivil araştırmacıların en iyilerinden birisi John Otto idi.

Chicago'daki evinde vukubulan bir kon-ferans sırasında birbirimize tanıştığımız gün, önceden mevcut olan şüphesinin son bulduğunu söylemekle bahtiyarım. Otto'nun başlangıçtaki kısa konuşmasını kelime be kelime zikretmenin pek basit o-lacağını düşündüm, zira araştırmalarını istediğimden daha iyi, çok tanınmış bir kon-feransçının malik olduğu orjinal bir tarz içinde beyan etti.

«... Şimdi aramızdan bana sorduğunuz birçok soruya cevap vereceğim: Bay Ho-ward Menger'le tanışmamız nasıl oldu. Mü-sadenizle önce tanışmamızın nasıl olduğunu anlatayım: «Güney bölgesindeki bir o-layı aydınlığa kavuşturmağa çalışsaktım. Benden oraya gitmem ve basit bir komedi (farce) olduğunu kendi kendine is-batlayan bu olayı kontrol etmem isteniyordu. Birisi koskocaman bir dolap çeviriyordu orada. Neler döndüğünü iyice öğrenmek için, böyle bir çalışmayı sevmememe rağmen derin bir soruşturma yapmam gerekiyordu; çünkü yalan değil, hakikatli a-ramaktan hoşlanırım. Bununla beraber gazete dalında bilimsel yayıncıların en iyilerinden birisi benden bu işi yapmamı istedi, red cevabı veremedim.»

«Bir süre sonra, New York'dan bir telefon geldi: «Bay Otto, Birisinin Maske-sini indirmek için sekiz senelik bir mesaj sonunda kazanmış olduğunuz bilgi ve so-ruşturma ustahgınızı uygulamak istermiy-diniz.?» Daveti kabul etmedim ve şunları söyledim: hakikati ortaya çıkarmayı başardım, dönmeğe hazırım. Bütün vaktimi bu memlekette yalan söyleyenle doğru söyleyeni bulmak için geçirmek istemiyorum. Hiç hoşuma gitmiyor bu iş.»

«İrar ettiler ve neticede kendilerine

birisinin gerektiğini, uçak masraflarını ödeyeceklerini söylediler. Başka bir iş 'yolculuğu bana diğer masrafların da teminini sağladı.»

Böylece Bay H. Menger'le meşgul olmaya başladım. Bu bana bir şok tesiri yaptı!»

«New Jersey'e vasil oldum ve Menger'le konuştum, o anda bana söylediklerine inanmadım. Mutlak bir delil olarak kabul edebileceğim bir şey gösteremedi bana.»

«Birkaç gün sonra, Long John'un geceleyin yapılan radyo yayınlarından birine iştirake davet edildim. Bu yayın sırasında, bir araştırmacı grupun birçok azası, anket yapmağı bir yana bırakarak Bay Menger'i, uzaylı ziyaretçilerle konuştuğunu söylediği için, mahkûm etmişlerdi.»

«Onları korkunç derecede katı buldum; durum nazikti. Menger hakkındaki düşüncemi sordular. Onlara, bu nev'iden bir hikâyeyi benim kabul veya redetmemin mümkün olması için onu pek kısa bir süreden beri tanıdığımı dürüstçe söylemeğe mecburdum.»

«İki gün sonra, yeniden, Wor Radyosunun bir yayını sırasında herhangi birisiyle bir muhavere yapmam istendi. 10 Ocak 1957 de, sabahın dördüne doğru herşeyi değiştiren bir muhavere kurmayı denedik. Meşhur uzay adamları eğer cevap verebilirler ve böylece Menger'in beyanlarını tasdik ederlerse onlara şans tanımaya karar verdim.»

«İlk şaşkınlığım Howard Menger'in heyecanlarına dair bir teyit almakla oldu. Çok büyük değil, ama mütteflki olmam için yeterli; birkaç zaman evvel bir basit komedinin söz konusu olduğuna inanıyordum ben. Herkez radyo istasyonunda şok geçirdi. Ertesi gece Long John benden bir telgraf aldı. Ona şunu diyordum: Howard Menger'in beyanlarını teyideden bir delil sunabilirim.»

«Sonra uçağa atladım. Sahib olduğum delili herkese göstermek fikrinde değildim. Bunu arzu etmiyordum. O sırada, bu delili herkeze söylememenin iyi olacağını düşünüyordum, fakat bundan bahsetmek zordu. Menger'in müsaadesiyle, bu delili rad-

yoda arzettik, ama tümünü değil. Sa-dece küçük bir kısmını dedik: söylediğimizi teyit edecek kadar olanından bahsettik.»

«Şimdi uçan daireler hakkında söylenenlerin hepsinin olduğu gibi kabul edilmemesini talebediyorum sizden. İhtiyatlı olunuz. Lehte ve aleyhte düşününüz. Sonra, hazır olunca emin olunuz ki, **KENDİ DELİLİNİZE, ARZULADIĞINIZ DELİLLE SAHİP OLACAKSINIZ.**»

Delillerimden bahseden bu bölüm, diğer bir hoş olayı eğer nakletmezsem noksan kalacak:

New Jersey'in Pluckemin'de muhterem genç bir çiftin evinde her perşembe akşamı buluşan kırk kişilik bir grup teşkil etmiştik. Toplantımız için misafir odalarını hoş bir şekilde tanzim ediyorlardı. Bu toplantılar sırasında, tecrübelerimden bahsediyordum, ama başlıca gayem uzay adamlarının spiritik kavramlarını ortaya koymaktı. Uzaylı kardeşlerimizle olan müşterek çalışma işim grup arkadaşlarımdan her birinde kainat ve hakikî manâsı yüzündeki gayemiz, menşeimiz ve mukadderimiz hakkında fazla şey öğrenmek arzusunu uyandırmaktan ibaretti. Fikri ve zihni olarak alâka çekici bir çalışmaydı; bazı ruhlar (bazı kimseler) kendilerine söylediğim şeyleri kavrayıp almakta ikdidar gösteriyorlardı. Bir kısmı böyle değildi. Bu dinî bir tedris gibiydi, fakat şu manâda ki Allahın **HERYERDE HAZİR VE NAZİR** (omniprésent), **HERŞEYE KÂDİR** (omnipotent), **HERŞEYİ BİLİCİ** (omniscience) olduğunu kabul ettirmeğe çalışıyorduk. (Çevirenin notu: Hıristiyan doğmasından tamamen farklı. Kur'an beyanlarına çok uygun olduğu görülmektedir.)

Uzaylı kardeşlerimiz ve ben diğer kimseleri yetiştiren (ve bunlarında daha başkalarını yetiştirmesini isteğimiz) öğretmenler teşkil etmeyi arzu ediyorduk. Toplantılar umumiyetle saat sekize doğru başlıyor ve gece yarısına kadar devam ediyordu.

Çalışmadan sonra, bir fincan kahve içiyor ve hareketten evvel grup azaları

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

müştereken konuşuyorlardı.

1957 yılında bir gece, ilkbaharda, kahvelerimizi yudumlayıp sohbet ederken teskin etmek maksadıyla kendimi zihnen gruptan tecrit ettim. Birkaç gün önce Philadelphia'da yeni bir kamyonla değiştirdiğim yeşil renkli kamyonu tekrar düşünmeğe başladım. Topon arabamı, ve beraberce yaşadığımız fevkalâde tecrübeleri heyecanla düşünüyordum. Zihnen (mantâl olarak) bütün teferruatını görerek, çok iyi tanıdığım bir yolda onu yeniden sürüyordum. Sonra bu hayal etme işini kestim, tartışmanın mevzuuna döndüm, ve bu canlı zihni tecrübemi ziyadesiyle düşünmeden kendimi oraya bağladım. Evi gece yarısına doğru terk ettim.

Müteakip toplantı sırasında, gece yarısına doğru telefon çaldı ve ev sahibi cevap verdi. Telefonun bana edildiğini hayretle öğrendim. Pluckemin'den birkaç kilometre ötede, Township polis karakolundan geliyordu telefon. Telefon ahizesini kavradım.

«— Howard Menger'misiniz?»

«— Evet.»

«— Elimizde sizin için bir celpname var. Lütfen bunu almaya gelirmisiniz? Polis Cramer çabuk gelmenizi istiyor ve saat 11.40'a doğru kendi kazanızdan kırmızı ışığı geçmişsiniz. (Önceki toplantımızın tarihini bildirmişti.)

Beraberce söylenen tarih ve saati tahkik ederek: «Bu kimse ben olamam, çünkü söylediğiniz saatte ben buradaydım ve benimle beraber 20 kişi vardır. Ayrıca, benim arabam 1950 model değil; 1957 model bir Plymouth kamyonum var benim. Öteyandan bu arabayada binmiş değilim, zira başka araba onu sıkıştırmış vaziyeteydi ve kontak anahtarı cebimde duruyordu.

Telefondaki ses celbnameyi almaya gelmem hususunda ısrar ediyor ve aleyhime olan bu vaziyete cevap vermek için davet edildiğim üzerinde duruyordu. Yoksa 15 dolar ödeyecektim.

O gece oraya gitmedim, fakat bu olayı düşündükten sonra, onun gerçekleşmiş olduğunu anladım: eski kamyonumu düşünmüştüm ve son toplantımız gece,

tam çavuş Cramer'in söylediği zamanda, zihnen onu sürmüştüm! Düşünce hakiki bir materyalizasyon mu meydana getirmişti acaba?

Neticede High Bridge'li polis komseri Kice'in vasıtasıyla celbi bana gönderdiler. Bizzat kendisi evime bıraktı.

Çağrıya uymaya karar verdim ve benimle beraber yedi şahit götürdüm.

İthamlar ortaya kondu; sonra birkaç şahit ifade verdiler ve neticede hakimin karşısına sanık yerine çağrıldım. Suçsuz olduğuma savundum. Denilen saatte orada olmadığımı ve bunun böyle olduğunu isbatlayacak şahitlerim olduğunu söyledim. Ayrıca, dostumuzun evine ne giderken ne gelirken bahsedilen yoldan geçmemiştim.

Polis çavuşu Cramer'in şahadeti aşağı yukarı şöyleydi: WR - E - 79 plakalı yeşil bir kamyonun hızla geçtiğini görüyor. Kamyon kavşaktaki kırmızı ışığa gelince, hiç durmadan dosdoğru geçip gidiyor. Vasıtayı kırmızı işaret ışığına kadar izlediğini ve sonra gözden kaybolduğunu da söyledi.

«Gözden kayboldu» sözü beni çok ilgilendirdi yol, kavşaktan itibaren her istikamette şehir dışına doğru dümdüz uzayıp gidiyordu. Bu yüzden bir vasıtanın arkasındaki kırmızı ışığı görmek mümkündür. Çavuş Cramer'e trafik memurunun da görüp görmediği soruldu, hiç kimsenin görmediğini söyledi ve kamyonun yol kavşığında gözden kaybolduğunu tekrar etti.

Hâkim bunu işitince: «Öylemi! Ne olabilir? Bir hayalet vasıta mı?»

Salonu gergin bir hava sardı. Cramer'in yalan söylemediğini gerçekledim. O, benim eski kamyonumu gerçekten görmüştü, ona karşı kendimi mahcup hissediyordum.

Hâkim: «— Ya yalancı şahit yüzünden bu adamı hapse atmahyım, ya da polis çavuşunu vazifesinden taretmeliyim!» dedi.

Netice olarak sanık yerine çağrıldım ve tekrar suçsuz olduğumu söyledim. Şahitlerin şahadeti, artık o kamyonu sahip olmadığım gerekçesi, hakime. suçsuz olduğuma karar vermekten başka bir şeye müsaade etmedi.

Ayrıca, eski kamyonumu satın aldı-

ğım Philadelphia'yalı otomobil mağazasına sual sorduk ve öğrendik ki kendileri arabayı alıp satmak için hazır yapmaktaydılar.

Hakim vak'ayı doğru olarak özetledi:

«— Hakimlik hayatımda işittiğim en garip vak'a budur!».

UÇAN DAİRELER HAKKINDA SORULAR VE CEVAPLARI

Benden çeşitli malûmat isteyen birçok mektup ve her konferansımın sonunda ortaya çıkan soru ve cevaplar yüzünden, en çok sorulan sorulardan bir kaçını bir araya getirmişim ve cevaplarımı okuyucularıma sunmayı düşündüm.

S. — Uçan Daire nedir?

C. — Plânetler (Seyyare - Gezegen) arası bir uzay uçağıdır.

S. — Nereden geliyorlar?

C. — Merih, Venüs (Zühal - Çoban

yıldızı) - Satürn (Zühre) gibi güneş sistemimize mensup diğer plânetler ile güneş sistemimizin dışındaki plânetlerden (1)

S. — Onları kimler gördü?

C. — Bütün dünyada, binlerce kişi.

S. — Neye benziyorlar?

C. — Söylenildiği gibi daireye (tabağa), diske, çan'a benzerler. Etraflarını çevreleyen manyetik alandan dolayı umumiyetle çeşitli şekillere malik gibidirler.

(1) Bizim plânetimizin insanları tarafından inşa edilmiş, teknik olarak basit yapıda olan uçan daireler de vardır. Bu kimseler plânetlerin insanlarıyla muhabere ve alâka halindedirler. Bunlar çok yüksek bir ruhi anlayışa ve tabii kanunların şuuruna sahip kimselerdir ve bu yüzden onlara uçan daire inşa etmek imkânını veren bilgiler verilmiş bulunmaktadır.

Yalan ve Psikolojisi

(Sahife 3'den)

ve gerçekten zararlı olan bu faaliyettir. Bu deforme (şekil bozuk) tesirlerin tekâmüle, ahenge, dengeye, ilâhi tedvire bir «karşı faaliyet» (kontraksiyon) olduklarında hiç şüphesiz yoktur.

Böylece yalan söyleyen bir varlığın menfi kuvvetlere otomatik olarak hizmet ettiği, onlara yardımcı olduğu ortaya çıkar ki, her türlü fenalığın sebebini teşkil edebilecek bir nitelik elde etmesi de imkân dahilindedir.

Semavi işçilerin en çok üzerinde durdukları mesele: insanların «yalan ve tevil lerinden» doğan menfi tesir ve tesir sahalarıyla mücadele etmelidir.

Yalan, Tanrısal fiile engel olmaktır.

(Sahife 5'den devam)

mek için, şunu söyleyeceğim: Sev! çünkü yalnızca sevgi onu sezdirebilir ve sevgi diyen, benlik yokluğu demektir.

S. — Vaziyetiniz, Ruhlar âlemine girmenizden beri mesut mu idî?

C. — Hayır, insanın borcunu ödemem gerekti. Kalbim Rurun âtisini sezdirirdi, fakat imanı bende yoktu. Yaradanıma karşı ilgisizliğimin kefareti ödemem gerekti, fakat rahmeti, yapabildiğim az iyiliğin, uradığım elemeleri, ıstırabıma rağmen, tevekküle karşıladığının hesabını tuttu ve insanların hiçbir zaman anlayamayacakları adaletin tuttuğu terazi, iyiliği o kadar bir iyilik ve sevgi ile tarttı ki, kötülük çabuk silindi.

S. — Kızınız hakkında bana haber vermek ister misiniz? (Babasından dört ve-

SELÂM EY !..

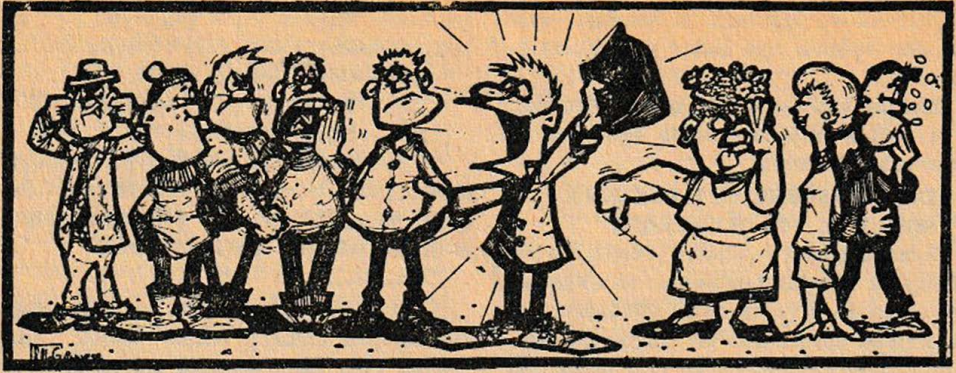
ya beş sene sonra vefat etmişti.)

C. — Arzınızda vazifeldir.

S. — İnsan (yaratılmış) olarak mutlu mudur? Size, saygısız (rahatsız edici) bir sual sormak istemiyorum.

C. — Çok iyi biliyorum; düşünceni gözlerimin önünde bir tablo gibi görmüyor muyum? Hayır, insan olarak mutlu değildir, aksine: hayatınızın bütün sefaletleri ona isabet etmelidirler; şatafatlı kelimelerle ifade ettiğiniz büyük faziletlere örnek olmalı, ona yardım edeceğim çünkü kendisine dikkat etmeliyim, fakat engelleri aşmada büyük zorluk çekmeyecektir; (dünyanızda) kefaret için değil, vazife için bulunmaktadırlar. Kendisi için merak etme ve hatırandan dolayı teşekkür.

(Devamı gelecek sayıda)

Ruhumuza hoş gelen herşeye güleriz;
fakat, ters gelen şeylere de güleriz!..

YERYÜZÜ KOMEDİSİ

Yazan: Mehmet SANCAR

GÜLÜNÇ OYUNLAR :

Komedi, güldürücü bir sahne oyunudur...

Tabii olarak gülmiyen insan, sun'î olan komedide gülmek ister!..

Olayların güldürücülük vasfı, ya devamlı tekrarlarla, ya âni değişik durumlara dayanır: Kekemeye güleriz!.. Düşene güleriz!..

Normal yöndeki gidişin sekteye uğrayıp devamlı tekrar çabaları veya düşüşü (sukutu), ruhumuzun değişik yöne birdenbire uyamayışı ile bizi güldürür!..

Gıdıkladığımız zaman da güleriz!..

Komedi ile de ruhumuzu bir nevi gıdıklamış oluruz!..

Olaylarımız ıstıraplı, yükümüz ağırdır. Tekâmül yolunda uygun adımlar atamadığımız için ruhumuza hoş gelen şeyler yok gibidir... Gülmeyiz!..

Istıraplardan bol bol nasiplenen insanoglular, gülmek ihtiyacı içinde kıvrınmaktadır!..

Gülebilmek için, tekâmüle uygun adımlar atıp ruha hoş gelen olaylar, sonuçlar elde etmek zordur. Devamlı çaba, fedâ-

kârlık, vefâkârlık, doğru yol, sadâkat gibi bir takım, büyük enerji, kazanç ve harcamaları gerektiriyor...

Bunu, kısa yoldan halletmenin kolayı, sun'î olarak gülmüç oyunlara başvurmak-tır!..

Diyebiliriz ki, komedi, insanın işte bu gülememek ihtiyacından doğmuştur.

Kekemeye, düşene niçin güleriz? Bu olayların, ruhumuza hoş gelen bir yanı olmasa gerek.

Kekemeye, anlayış gösterip onu daha fazla yormaktan kaçınmalıyız...

Düşenin hemen yardımına koşup elinden tutmalı ve kaldırmalıyız...

Her ikisinin de bizden beklediği, aksak fiilleine gülmek değil, yardım, merhamet, anlayış ve şefkâttir herhalde...

Fakat, kekemeye gülmemek, düşeni görünce kahkahayı koyuvermemek elimizden gelmez pek...

Günlük yaşantımıza katamadığımız «ruhumuza hoş gelen şeyleri», bir bakıma bir düşüşle elde etmiş oluyoruz: Kekemeye gülerken, kendimizi kekeme durumuna düşürmüş ve sonra da kekeme olmadı-ğı-

mız hale çıkarmışızdır! Ve, bu hal bize, bir öncekine göre hoş geldiğinden güleriz. Terslik, tekâmül kuralına uygunsuzluktur.

Düşenin düşüşüne gülmek de, kendini düşünle bir görüp, kendinin düşmediğinin kendine hoş gelmesidir!...

Düşenle beraber düşenin gümesi abes-tir.

Bu gülüşler, egoistçe gülüşlerdir. Karşısındakinin yardımı muhtaç halini görüp düşünebilen, insan, gülünecek birşey bulamaz ki, gülsün!...

Gülse gülse, ona el uzatıp diğergâmlık görevini başarmanın ruhuna kazandırdığı hoş bir tekâmül adımının verdiği haza güler... Bu gülüş, içten, bu gülüş, ruhtandır. Sun'î değildir... Yani, başkalarının ıstıraplı halleriyle alaylı bir gülüş değildir. «Oh! Ben o halde değilim.» demek olan bencilik gülüşüdür... Burada, ruha mal olmuşluk vardır...

Gülünç oyunlarımız, tabii olarak gülemeyişimizin, sun'î olarak meydana getirttiği, tersliklerle dolu olaylarımızdır.

Yaşantımız içerisinde ara-sıra göregeldiğimiz bu kabil gülünç olayları, birkaç saatlik bir sahnede sıklaştırarak, daha rahat ve daha serbestçe gülebileceğimiz oyunlar halinde seyre çalışırız. Bu, bize, kazanmamız icabedeni kazandırır mı acaba? Belki bir boşalma imkânı verir ama, tekâmül yolunun hiç de bir hızlı adımı olmaz. Çünkü kazanç tek taraflıdır... Diğer-gâmlık melekeyi kamçılıyıcı, geliştirici, bizden bir vericilik yoktur.

YERYÜZÜ KOMEDİSİ

Ruhsal bir açıdan, yeryüzünde yaşadığımızı sanan biz insanlarla, bu kırık-dökük yaşayan bizleri yukarıdan seyreden üst plânları (üstün varlıkları — bizden çok üstün mütekâmil, insanüstü varlıkları) düşünürsek, sahnelerimizde sun'î olarak yaşatmağa çalıştığımız gülünç oyunlarımızın, aslında bütün yeryüzünü (dünya sahnesini) dolduran aslî davranışlarımızı sembolize etmekte olduğu kanısına varırız.

Gülüşlerimizin çoğu, aslında bilinçsizliğimizin (şuursuzluğumuzun) eseridir.

Bunlar, bize ters geldikleri için güldüklerimizdir. Ya ters gelmeyen, normal zannattığımız davranış ve olaylarımız!... Yüzde kaç bilinçlenmiştir fiillerimizin?...

Meselâ, Sâdıklar Plânının III. Kademeli'nden seslenen ruh dostlarımız, bir tebliğinde:

«İnsanlar, içinde bulunduğu sistemin orta derecede şuurlu açığına mâlik kimseleridir. Bu yüzden, kendileriyle irtibatla olan herşey hakkında, ancak orta derecede hüküm sahibidirler...»

Diyor.

Bir an için, içimizden birini, bu üst plâna çıkmış ve gözleri açılmış farz edelim: Gözleri öylesine açılmış ki, şuurlu olaylarla şuursuzlarını, tam anlamı içerisinde görebiliyor... Fakat, gördüklerini, gördüğü seviyeden idrâk edemiyor da, biz insanlar seviyesinden değerlendiyor... Böyle farzedelim içimizden birini...

Seyredeceği sahne şu olacaktır :

Yeryüzü, büyük bir komedi sahnesidir!... İnsanları da dâhi (!) komedyenleri!...

Komedyenlik dehâlarından (!) habersiz, bütün davranışları «gülünç oyunlar» seviyesinde kalan insanlığın bu büyük tekâmül oyununa, o içimizden birisi, kaskaların tuta tuta, katıla katıla, bitmeyen kakkahalarla gülecektir!...

Aslında, yukarıya için biz buyuz. Fakat, yukarıdakiler, içimizden birisi seviyesinde değildir tabii... Bu sebeple «Yeryüzü Komedi» ne gülmezler... Düşen insana uzatılması icabeden el gibi uzatırlar ellerini... Çocuğumuzun, mâsumâne gülünç davranışlarına tebessüm ettiğimiz sefkâtlı gülümsemelerimiz gibi, büyük bir hoşgörür (tolerans) içerisinde bizleri görüp-gözetmeğe çalışırlar.

Dünya vasatında cereyan eden her olay, aslında, yukarıdan gelen tesirlerin maddî ekrana varmış kaba görüntüleridir.

Elimizin parmaklarına değişik biçimler vererek bir ışık oyununa başvurduğumuzda, duvar yüzünde, çocuğumuzun seyrederek güldüğü bir eşek başı, bir ördek bir köpek, bir kurtbaşı gibi gölgeler, bi-

(Devamı 31'de)

Psychic News

O KOZMOS
TIS PSİHİS-

FATE

TWO WORLDS

spritüalist
başından
özetler

VOICE

THE SPIRITUAL WORLD

The Summit
of Spiritual Understanding.

Jamotō

CHIMES

CHIMES'dan :

ŞİFA TESİRLERİ

Ruhi şifacıların ellerinden intişar eden kuvvet, şimdi X — ışını filmlerine kaydedilebilmektedir. Bu gelişme uzun zamandan beri şüphe içerisinde bulunan bir çok ciddi kimsenin şüphelerini ortadan kaldırmıştır. Ruhî tedavide, elektriğin benzeri olan bir akım hissedilir.

Amerikan Radyo Şirketinde çalışmış emekli bir ilim adamı, kısa bir süre önce bu elektriksel yükün X — ışını filmlerine kaydedilebileceğini keşfetmiştir. O, bu keşifle ilgili deneylerini herhangi bir mezhep veya fırkaya ait bulunmayan insanların teşkilâtı olan New - York, Rye'daki Laymen (Halktan İnsanlar) Hareket Cemiyeti'nin (beynelmilel) merkezinde gözler önüne sermiştir. Bu deneylerde dört ruhi şifacının avuçlarına, dışçılıkta kullanılan özel olarak hazırlanmış X — ışını film paketlerini yapışkan şerit ile tesbit etmiştir. Dört vakadan üçünde, akım farklı şiddetlerde filme kaydedilmiştir.

Bu deneyler, yakında çıkan Ambrose A. ve Olga Warral tarafından kaleme alınan «Şifacılık İstidat'ı» adlı kitapta anlatılmıştır. Bu elektronikçi ilim adamı hakkında, kitapta tam bilgi verilmiştir a-

ma o isminin gazete ve mecmualarda bahsedilmemesini istemiştir. Şayet bu şekilde davranmamış olsaydı, isminin, kendisine başvuracak ve mektup yazacak bir çok kimse tarafından işitilip bilineceğini ifade etmiştir.

Bahis konusu deneyler, bir kaç yıl önce, ruhi şifacılar üzerinde yapılmıştır. Her biri farklı şartlar altında olmak üzere bir seri test tatbik edilmiştir ki, bunlardan biri şifa kudretinin müsbet kaydını vermiştir. Bu durum, tabiidir ki, daha başka araştırmalara götürmüştür ki, bunlar arasında şifacı olmayan kimseler üzerinde tatbik edilen bir çok deneyler de mevcuttur. Bunlardan hiç birinde film üzerinde bir reaksiyon meydana gelmemiştir.

Bu ilim adamı, şimdi, bu konu ile ilgilenen diğer ilim adamlarına bu konuda bizzat daha başka deneyler yapmaları dileği ile birlikte kullandığı teknik hakkındaki bilgiyi göndermektedir.

Emekli ilim adamı, «Şifacılık İstidatı» adlı kitapta bahsedilen deneylerin yapığundan bu yana tekniğini geliştirdiğini söylemektedir. O, şimdi, eskiden olduğu gibi, paket dışında bir kurşun çubuk kullanmak yerine, paket içine, X — ışını filmi üzerine özel bir radyografik kurşun levha yerleştirmektedir. Radyografik kurşun levhadan bir parça kesilir. Şayet şifa kudreti kayd

olunursa, bu; radyasyonun kesilmiş parçanın kenarları boyunca, filmi karartmak suretiyle kendini göstermesine sebep olur. Kurgun levha, meselâ bir haç şeklinde kesilirse haçın kenarları, filmde ana hatları ile gözükür.

Önem verilmesi gereken nokta, fotoğraf emulsion'u ile kimyasal olarak reaksiyona girmeyecek radyografik kurgun levha kullanılmaktadır. Bundan başka, dikkat edilecek diğer iki husus, X — ışını film paketinin, mümkün olduğu kadar deney zamanına yakın bir zamanda hazırlanması ve deneyden sonra, derhal banyo edilmesidir. Pek tabiidir ki, en hassas film çeşidi kullanılmalıdır.

«Şifacılık İstidatı» adlı eser, her ikisi de çok iyi tanınmış ruhi şifacılar olan Ambrose A. Warrall ve karısı Olga'nın gerçek hayat hikâyelerini anlatmaktadır. Bu çift yaptıkları hiç bir şifa celsesi için para veya hediye kabul etmezler. Baltimore, Maryland'da oturan Mrs. Warrall, Mt. Washington Kilisesi şifa kliniği direktörüdür; bir mühendis olan kocası ise uzun yıllar Martin Uçak Şirketinde çalışmıştır.

Ünlü Klervoyan Edgar Cayce'in oğlu Hugh Lynn Cayce, «Şifacılık İstidatları» isimli kitabında Mrs. Warrall'ın şifa vergisi hakkında şunları söylemektedir: «Bir kaç ay müddetle, bir kadın sağ omuzundaki ağrıdan şikâyetçi olmuştu. Durumu gittikçe kötüleşti ve sonunda sağ kolunu kaldıramaz oldu. Birisinin onu yıkaması, giydirmesi ve saçlarını taraması gerekiyordu. En küçük bir harekette sancı, şiddetli olarak kendini gösteriyordu. Kadıncağuz aile doktorunu ziyaret etmiş ve ondan durumu daha kötüleştiği takdirde yeğâne tedavi yolunun ameliyat olacağı cevabını almıştı. Ertesi günü, bir kilise düğün grubunun, kilisedeki bir odada yer alan toplantısına katıldı. On kadın mevcuttu. Toplantının bitiminde, toplantının yöneticisi, hastaya bir sandalyeye oturmasını söyledi. Ellerini hastanın omuzlarına koyarak dua etti. Hasta, elektrik şokuna benzeyen ani bir sok ve sıcaklık hissettiğini ifade etti. Yönetici ondan kolunu kaldırmasını istedi. Hasta sancısız olarak bu isteği ye-

rine getirdi. O andan itibaren de artık ağrısız olarak kolunu tamamen kullanabildi ve hastalık nüksetmedi.

Şifa çalışmalarını lideri Warrall, bu çeşit şifacılık faaliyetlerinde bulunmaktadır. Ruhî şifanın tesiri çabuk görülebilir, elektrik şoku gibi ani ve sarsıcı da olabilir.

FATE'den

İKİ YAŞINDAKİ KLERVOYAN

İkinci Dünya Harbinin karanlık günlerinde, Hitler, birbiri arkasına zaferler kazanırken aradan uzun yıllar geçtiği halde halen bizi hayretler içinde bırakan esrarlı bir olay cereyan etmişti.

Kanada Kralliyet hava yolları ile Deniz aşırı bir vazife seyahatini tamamladıktan sonra 1944 yılı Aralık ayının ilk günlerinde evime döndüm. Soğuk ve fırtınalı bir gün olan 16 Aralıkta, öğleden sonra, Toronto'daki Deloraine Avenue'deki evimde oturmaya dinleniyordum, gazete okuyordum. Karım Ella, şöminenin önüne oturmuş yün örüyordu. Akşam yemeğini önceden hazırlanmış fırına yerleştirmişti.

İki yıl önce, doğumundan kısa zaman sonra evlât edindiğimiz tek çocuğumuz Michael, üç tekerlekli bisikletiyle etrafta doluyor, oturma odasına pervasızca girip çıkıyor, yemek odasında, mobilyalar etrafında durup dinlenmeden dönüyordu. Bir yandan da ağızyla otomobil gürültüsü çıkarıyordu. Yemek odasının bir köşesinde, iki şifonyerin açık rafında iki tane çerçeveli fotoğraf duruyordu. Biri karımın bana, diğeri ise kız kardeşim Mary'nin 20 yaşındaki oğlu, yeğenim Bernie Cobbett'e ait idi.

Genç İsrail'in resmi, Hagersville'deki Kanada Kralliyet Hava Kuvvetleri talim okulundan mezun olduğu gün çekilmişti. Az zaman sonra deniz aşırı yerlere gönderilmişti. Şimdi ise Scotland'da Lancaster bombardıman uçağında vazifeli idi.

Bu iki fotoğraf, Michael'i yetimhaneden eve getirdüğümüz ilk gününden beri

(Devamı sayfa 270'e)

Gazi Mustafa Kemâl

Ali Fuad

(Tarih Konuşuyor Mecmuası, Sayı 13, Şubat 1965)

Gazi Mustafa Kemal, harb oyunlarının bulutlarını dağıtarak tamamlanmasının hazzı içinde, refikası Lâfife Hanım efendinin Göztepe'deki evinde Müşir Fevzi Kâzım Karabekir, Ali Fuad, Cevat paşalara 21/22 Şubat 1924 tarihinde bir akşam yemeği verdi.

Yemektten sonra bir ara, Gazi Ali Fuad Paşa salonun yanındaki küçük yazı odasına geçerek misafirleri yalnız bırakmışlardı. Dönüşlerinde, Mareşal Çakmak'la Kâzım Karabekir ve Cevat Paşaları, ispartizma nazariyeleri üzerinde hareketli bir münakaşaya dalmış buldular: Karabekir, Mareşali ve Cevat Paşayı ispartizmanın gaibden haber veren ruhi tezahür safhaları olduğuna da inandırılmaya çalışıyordu :

«— Tecrübe edelim. Göreceksiniz.» dedi:

Ve salonda çivisiz küçük bir masa arıyarak buldu, Fevzi Paşa, nazariyeyi esasından reddediyordu, Cevat Paşa'da tecrübenin neticesini görelim diyordu, Gazi ile Ali Fuad, gülümsüyerek münakaşanın sonunu bekliyorlardı.

Karabekir'le Cevat Paşa masaya oturdular. Parmak uçlarıyla masayı harekete

Paşam... Kimin

getirdiler. Masa önce meylediyor, sonra eski halini alıyordu. Müşir, hareketi alâka ile takip ediyordu. Masa harekete gelince, ruhu dâvet zamanının geldiğini söyleyen Karabekir, Fevzi Paşa'ya sordu:

«— Paşam. Ruh dâvet edilebilir. Kimin ruhunu çağıralım?»

Müşir cevap vermeden Mustafa Kemal teklif etti:

«— Abdülhamid'i çağırınız bakalım.»

Karabekir Sultan Hamid'in ruhunu dâvet etti. Masa harekete gelince sordu:

«— Kendisinden ne soralım?»

Cevat Paşa cevaplandırdı :

«— Ne yaptığını soralım.»

Karabekir Paşa bu suale, ruh sahibinin verdiği cevabı, azap çektiği şeklinde tefsir etti. Gazi dudaklarında tebessümle tecrübeyi takip ediyordu, Fevzi Paşa ciddi bir tavırla neticeyi izliyor, Ali Fuad Paşa pek alâkâlı görünmüyordu. Cevat Paşa birden bire dedi ki:

Gazi Mustafa Kemal

Müşir Fevzi

Kâzım Karabekir

Ali Fuad

ve

Cemal Paşa'lar

Celse Yapmışlardı

Kâzım Karabekir

uhunu Çağıralım?

«Müşir'in portföyünde kaç lira var söylesin bakalım.»

Fevzi Paşanın taşımadığını bilen Mustafa Kemal güldü :

«— İyi amma Müşir portföy taşımaz. Başka şey sorunuz.»

Fakat işin gerçekten garip tarafı, o gün Fevzi Paşanın üzerinde para cüzdanı vardı Dedi ki:

«— Portföy taşımam. Fakat garip, bugünkü iç cebime eskiden kalan bir portföyümü koymuştum. İçinde kaç lira olduğunu da sarahatle bilmiyorum. Sorunuz, bakalım bilecek mi?»

Karabekir Paşa, aynı ciddiyetle masayı harekete getirdi. Verdiği işaretleri saydı. Sonra emniyetle dedi ki:

«— Paşam. Cebinizde otuzbeş lira var. Çıkarınız sayalım.»

Fevzi Paşa cüzdanını çıkardı. İçindeki

«Hayret dedi, ta otuzbeş lira var...» paraları dikkatle saydı.

Ali Fuad Paşa bu eğlenceyi tarihi bir hakökatın neticesine bağladı:

«— Sultan Hamid'e para soruldu mu elbette kuruşuna kadar bilir.» dedi. Hepsi güllüyorlardı

Hayat ve hâdiseler gerçekten gariptir ve beklenilmeyenler, çok zaman beklenilenlerin üzerinde taht kurar.

Nitekim, 21/22 Şubat gecesi, böylesine samimi bir toplantıda birleşenler arasında, bu tarihten sonra bir araya gelmeyenler de oldı...

(Resimli Tarih mecmuası, Sayı 48, Aralık 1953 Feridun Kandemir'den nakil)

«Harp oyununun sonunda, Göztepe'deki Lâtife Hanımın köşkünde, bir akşam ziyafeti verildi. Bu yemekde enteresan bir hadise oldu. Kâzım Karabekir Paşa, Spiritizma'ya meraklı olduğu için, yemekten sonra, hepimizi bir masanın etrafına topladı, bir spiritizma tecrübesi yaptı.»

«Bu yuvarlak masanın etrafında Atatürk'de vardı. Ellerimizi masanın üstüne koymuş bekliyorduk.»

«Karabekir Paşa, Enver Paşanın ruhunu çağırdı. Usulî dairesinde : «Geldinse

(Devamı sayfa 31'de)

Ruh dostlarımızdan

VARLIK : Mustafa Molla'nın PLÂNI
MEDYOM : Macit ARAY
OPERATÖR : Ergin ARIKDAL
TARİH : 25 Ağustos 1969 - Heybeliada

Bugünkü Bilim Adamları

(Geçen sayıdan devam)

OP.: Bir başka sorumuz var: Acaba ilim adamlarının bugünkü durumu sizin de gayet vazih olarak ifade ettiğiniz gibi bugünkü geri seviyelerini elde etmelerince nasıl bir zihniyet, nasıl bir hadise, bir durum sebep olmuştur.?

PLÂN: Anlattık. Tebliğin içerisinde. Moda, bugünkü insanın maymun iştahlılığı, ciddi çalışmaması araştıramaması yüzünden alim de kendi benliğini muhafaza edebilmesi için bir çeşit mukallit durumuna geçmiştir. Modaya, sanat, nasıl ki feda edilmişse, ilim de moda ve politika konuları arasında sıkışmış bir durumdadır. Ondan gerçek meyvalar beklemek mevzubahs olamaz.

OP.: Bu durumda benim hatırama şöyle bir mesele geldi: Esasında ilim adamları hâlihazırda elde edebilecekleri bilgiyi elde etmiş durumdadılar. Ve artık onlar öyle bir çevre içerisinde bulunuyorlar ki, sayı gayretleri ve zihni vasıflarıyla kainata ait gerçek bilgileri elde edebilecek durumda değiller. Bu yüzden ellerindeki bilginin teşevvüşü içerisinde bulunuyorlar. Ve bu bilgi muhakkak ki yukarı ruhi plânlardan icabettiği zaman tekrar insanlara kurtarıcı olarak gönderilecektir. Belki de yakın zamanda. Böyle bir düşüncede bulunmak acaba doğrumudur?

PLÂN: Baştan beri konuştuğumuz doğru. Şimdi tahlillerimiz aynı. Yalnız kurtarıcı beklemeyiniz. Kurtarıcı devreleri geçmiştir. Susanlar kendi kendilerinin

kurtarıcısı olmadıkça bu dünyada bulunuşlarının manası kalmaz. Zaten görüyorsunuz, tekamülün vechesini de bu teşkil ediyor. Daha evvel insanlar putlara taparlardı. Daha sonra insanlar karanlık bir takım formüllere mütemayil göründüler. Şimdi inanç zamanıdır. Asıl dünyayı yeni keşfetmiş olan insanın maddenin parıltısına kapıldığı bir zamandır. Biliyorsunuz ki, ne kadar iyiyi salt olarak yaşatmağa çalışsakta mutlaka onun gölgesinde titreyen bir kötü fevaresi meydana çıkmaktadır. Hiç bir zaman tek bir yürüyüş gördünüz mü? Işık daima ışık, karanlık daima ışık karşısında karanlıktır.

Böylece size şunu anlatmak isteriz : Hepiniz bu muvakkat dışa müteveccih tutkuların hitam bulacağı devreye kadar sabretmek zorundasınız. Bizim sizden asıl beklediğimiz de, bu devre içerisinde dışlarınızı sıkarak ciddi araştırma mahsulü ilmi mutaları etrafa yaymanızdır. Celseleğiniz mükemmeldir. Gerek Macit'le gerek Macit dışında yapmış olduğunuz bütün faaliyetler, son derece müsmirdir. Ancak biraz daha cemiyetinizdeki havanın yumuşaması, birbirlerinizi daha yakından tanımanız ve herkese söz ve soru hakkı vermeniz faydalı olur. Böylece cemiyette büyük bir tolerans fikrinin hakim olmasına dikkat edin, ve kadrolarınızı arayıcı insanların kalabalığından örmeğe çalışın. Bir kuvvet teşkil etmeye doğru gidin. Bu kuvvet sadece fikir kaynaklarına sahip insanlarla meydana gelmiş olsun. Netice, bir gün gelecekte, insan dünyada ciddi konuların mev-

cut olduğunu görecek ve tekrar kendine dönecektir.

OP.: Bir sorum daha var, müsaade ederseniz: RUH'lardan istiane ancak muayyen bir merhaleyi aştıktan ve bunun mahsurlarını öğrendikten sonra, tedbirli olmak şartıyla faydalı ve verimli olabilir. Bunun için de herkesin his ve hayal âlemi müsait değildir, denmiş idi. Bu mevzuda bizi aydınlatmanızı rica edeceğim.

PLÂN: Ruh âleminde faydalanmak demek, ilmi küşayış temin etmek demektir. Evvelâ ruh âlemi diye kendi fikri seviyenizin üstünde bir âlem düşünseniz bile, kendi kapasiteniz dışında bir üst vericilik âlemi olarak kabul etmeniz gerekir. Böylece muhayyilleniz ne kadar müsait olursa olsun dünya plânının icapları dışında size hiç bir tebliğ verilemez. Ama arayan insanın mutlaka, muhayyilesi de, hisleride faaliyete geçecektir. Buna zaman ayırmış olmak kâfidir. Onun içindir ki, herkes mediyomdur, diyoruz. Ama herkes arayıcı değildir. Ve siz de, mediyomlar da dahil olmak üzere arayıcısınız. Zamanımızın değer ölçüsü de bu olmalıdır.

OP.: Bu yolun, yani spirittik bilgi edinme, spirittik kanaldan alınan nasihat ve bilgiyle hayatı tanzim edip tekamül cehdi içinde bulunmak güzel birşey ve biz bunu büyük bir huşu ve hürmetle alıyor ve tatbik etmeye çalışıyoruz. Fakat, bunun mahsurlarından bahsettiniz. Yani, ne gibi görülmalara, aldanmalara, teşevvüşe uğramak mümkündür?

PLÂN: Kapasitesi müsait olmayan insanın yüksek plânlarla teması zaten mümkün değil. Kapasitesi müsait olmayan insanlara yüksek tebliğlerin okunması doğru değildir. Onlar kendi çığırlarından çıkarlar. Daha ikinci ve emin bir yol bulunmaya kadar hayatları kafi gelmeyeceği için teşevvüş içinde sürünürler. Büyük sarsıntı geçirirler. Nitelik, toplumlarınızda bunlar görülmektedir. Nitelik bunlar tekkelerde de, zaviyelerde, hac yollarında ve zikir esnalarında görülmüş şeylerdir. İnsanlar ruhi vüsu nisbetinde, yani kendi kablarının genişliği-derinliğince bu alandan istifade edebilirler. İYne de bazı noktalarda ancak

tedbirli olarak bize tebliğ verilmesi emredilmiştir.

Ne kadar iyi zihniyet sahibi ve kudretli olursanız olun size verilecek nisbet tayin edilmiştir. Onu kimse aşamaz. Binacınaleyh arz plânının vâki kadrosu dışında sizinle temasımız mümkün değildir. Olsada size bunu anlatmak imkânsızdır.

OP.: Benim öteden beri halletmek te güçlük çektiğimi veyahut pek tebellür etmemiş bir meselem vardır. Bu da tesirin ne olduğudur. Umumiyetle biz spirittik fenomenleri, hadiseleri, ruhi hiyerarşiyi, idare sistemini izah ederken daima görünmeyen bir tesirden, alıp-verilen birşeyden, bir kudretten, bir enerjiden bahsediyoruz. Acaba bu «TESİR» i başkalarına söylerken, biz zihnimizde nasıl bir şeyi tasavvur etmeliyiz ki, önce bundan kendiniz emin olalım? Bu hususta yardımınızı rica edecektim.

Mediyom: Suallinizi iyice anlayamadım. Ne istiyorsunuz?

OP.: Efendim kısaca söyleyeyim: **TE-SİR** nedir?

PLÂN: Evet tesir, her nevi, her şekilde... için bir mekanizma icabıdır. Muhtelif tesirler mevcut. Eğer ruhi tesirden bahsediyorsanız...

OP.: Evet, bilhassa...

PLÂN: Bunlar telepati kanalıyla mümkün olmaktadır. Ve burada dikkatinizi yalnız asabi seyyale üzerine tevcih etmek isterim. Yalnız asabi seyyale ile mevzuu halletmeye çalışmanız yanlışdır. Zira ruhların perisprileri gayet hassastır. Ve ruhi plânlarda asabi seyyale yoktur. Ancak ruhi seyyale vardır ki, bu, zaman ve mekân dışına çıkan ruhi enerji namıyla anılır.

Ruhi enerji etkenlerin en güçlüsüdür. Bunun biliyorsunuz. Bu enerji zaman ve mekân dinlemeyecek kadar ebediyet hızı taşır. Böyle olduğu içindir ki, bu tesir mutlaka mevcut olduğu halde herkes tarafından alınması mümkün olamamaktadır. Çünkü herkesin fikri kapasitesi, isteği başka türdür. Başka yöne doğrudur. Ama yine bu tesirler rüya kanalıyla veya herhangi bir trans haliyle insanların ruhuna yağdırılır.

(Devamı sayfa 30'da)

Suat Plevne'nin

Not defteri

Dertsiz devâlarla bil, benim de var bir derdim;
Ama bunu sadet, lutuf sayan bir ferdim...
Bunlara geç inandır, bir çoğu omuz silker,
Hâlet denilen hâlet, ketumiyetle kükrer...

DERTSİZ DEVALAR

Tek derde sapanmak; çok, pek çok ve sayısız imkân inkâr ve kâinatın bilyüklüğünden bilgisizlik olur...

Bilgi kudreti gibi, enfüsi hyakutun yanında ve dışın' da, hâdisenin, şunullü alâkalar itibariyle; objektif miad ve tesviye zamanına muntazır oluşu meselesi var...

Bu uygunluğu idrâk te, haddi zatında; süjenin takdir ve idrâkine, müfrit sübjektif bir mesele ise de, esas kıstas o ândaki vasıtalarımızla halli mümkün olmayan meselelerin, bizim için; henüz program harici sayılabilmesi ustalığımızdır. Hastalığın dahi acilen tedavisi yerine, sözde tahlîli ve konstüstasyon vesilesiyle kronikleşmesinin beklendiğini hatırlamalıyız...

Benim Sümerbank'taki kuruyup kabınlaşmış sümenimi (kazak) diye kabul ederek bir çok fuzuli raporları, telâş üzere tanzim edilmiş kalın dosyaları (okumak üzere) bekletip zamanın tozlarına ve tatil devrelerinin tasfiyesine terk etti.

ğim ne isabetli olmuştur. Ettirilmişim, (yaptırılmışım) tâdîlne mühtaç olduğumu idrâk.. (ettim değil) ettirildim, demeliyim..

«Her müşkülün kolayı yanında» kaziyesini «yanında kolaylığı bulunmayan, müşkül, vârid dahi değildir» formatiline tahvil etmememe müsaade dilerim. (Bugün de bunları gördü, hamdolsun diledim..)

«Yat aşağı, keyfine bak» demeyiz, bizim de buna göre cebitlerimiz var.. Ve gözlerimden uyku akarken saat beşte ayaktayım.. Yalnız, dertlerle değil, dertsiz davalarla meşgul ve mes'ulüz..

PANZEHİR VE ÇARE

«Hiç bir derdin üzerinde durarak devasını bulmağa imkân yok» denemez.. Doktorluk, mimarlık, avukatlık gibi serbest denilen meslekler buldukları sahanın dertlerine hal şekli aramakla mükellef sayılırlar, yahutta bu sahada bulunmuş devaları dertlere tatbik vazifeleridir. Operatif bütün meslekler de böyledir.

Fakat dert denilen, prob-

lem adıyla Amerika'lılarca daha da hafif ve olağan sayılan hâdiselerin ders malzemesi, okul egzersizleri olduklarına akıl erdirmeye başlayanlar için hâdiseler artık hal şekli bulmaya mahsus dahi olsa; bir gaye olmaktan çıkar, bir nümune malzeme kıymetine düşer. O ân için hal şekli bulunur; ne âlâ, demek ki o günlük bilgimiz ve kudretimiz bunu açınağa yetermiş.. Yok, tesviyede zorluk çekiyoruz; ya bir müddet terkederek yeni bilgilerin tahsiline, yeni kolaylıkların zuhuruna intizar ederiz.. ya da, etrafından dolaşarak yolunuza devam ederiz..

Duvarı merdivensiz aşmağa, matkapsız delmeğe uğraşmak dizlerimizi, ellerimizi acıtmağa, yaralamağa sebep olur ve asıl fenası, kuvvet kaybını doğurur. Şahsımıza itimadı, plâna alınışı kaybettirir.. Artık ustalık, kolay hal şekilleri kullanmak ve çok zor, çetin işleri tamamıyla terk etmek olmasa; kolay ve güzel hal şekli bulana kadar beklemek, bunu bilmektir..

MAKAM VE ÖTESİ

Çok günlerdir yazmıyorum, ama, kafamda mühimce bir mevzuun terkibi olgunlaşıyor.. Mahrumiyet mefhumunu korku ile tamamlamak, korku olmazsa mahrumiyetin tehlike teşkil etmiyeceği; çeşitli korkularımızın mukabilini teşkil eden nimetlerden mahrumiyete dayandığı; ateşte yürümek; İNCİL'in Hıristiyanlığının dogmatik talimatını değiştirmek, korkularının Hindistan'da Amerikan cemiyetlerinde, davranışlarla mücadele açan metodistlerde ne safhalar geçirdiği hakkında «İlim ve İrade» isimli kitaptan da fikirler edindikten sonra; korkunun ihtiraslarımızla bir münasebet arzettiği noktasına gelmiştim. İdrâk ve imanın vicdan emniyeti, ruh kudreti, yolundan şahsi korkuyu kaldırdığı nisbette, teslim ve imtihan hâleti yaratarak sükûn ve temaşâya ulaşacağımı düşünեbildim: «Mahrumiyet yoksa korku yok!».

Terkibi bitmemiş, yazıya geçmemiş fikirleri atlayarak yeni bir mevzuu işlemek, geçilen dersin heba olmasına sebep teşkil eder mi?

O takdirde tavarüd edenı hemen işleyip koda geçirmek, yani olduğu kadariyle iktifa edip, basit te olsa, hafızada klâse etmek mi icap ediyor?

Sonradan yine sırasıyle e-tüde alıp geliştirmek daha mı kolay ve nizami olacak?

Şu: «Mahrumiyet yoktur, binaenaleyh korkuya da sebep yoktur. İhtiraslar, tekâmülün ihtiyaç serisidir.. Fakat tekâmül emri, saadet vadi İlahi katta mutlak ve muhakkak bulunduğuna göre, telâş seyrini yavaşlatma..» teması her halde çok işlenmeğe değer..

Son siyasi iç hâdiselerle dünyanın dört köşesindeki kavgâ ve halk hareketleri arasında bir mukayese yaparken dün gece de, umumî ve içtîmai endişenin ve memleket hesabına korku-

nun da yersizliğine, âdeta bu husustaki münazaraların sosyal bir varlık bünyesinde cereyan eden eprövlér, organik muameleler arasından olacağına inandım..

Bu inanca açısından, yüzeyimizdeki kaynaşmalar tertibinin de bir milli tekâmül vetiresi olarak şahıslarımız gibi üst nezaret ve idare plânlarının himayesinde ölçülü tesirlerden ibaret bulunduğuna, oyun bildiği gibi devam edeceği için aktörlerin kendi liyakâtleri ne göre çeşitli rolleri temrin için ifâ ettikleri sonucuna vardım..

Bugün ziyarete gelen arkadaşlar huzurunda bu prensibe dayanarak kendim de beğendiğim tezler ileri sürdüm ve kendilerinin vazife idrâkleri içinde hareket edebileceklerini ifade ettim. Epey tesirler aldılar ve bunu ifade ettiler: «Hepimiz hepimize bir tertip dahilinde sevkediliyor ve münasip zamanında rast getiriliyoruz.»

Herkes için Medyomluk : ÇIKTI

Operatörlüğü, Medyomluğu, Psişik Deneyciliği bilimsel şekilde inceleyen, gayet açık ve seçik olarak yazılmış bulunan bu kitap tam bir çevirme olarak TEKSİR NOT'u tarzında basıldı. Fiyatı: 750 Kuruştur.

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İstanbul'dan ödemeli veya havale çıkarmak suretiyle isteyebilirsiniz.

Yazan : J. Lhomme

Ödemeli isteyiniz.

Hayatın Bilmediğimiz Tarafları :

MEÇHUL ASANSÖRCÜ

Das Beste'den derleyen: Osman GÖKAL

Lord Dufferin eski bir arkadaşı Sir Henry B. nin İrlanda'daki satesunda bir kaç gün geçirmesi için yaptığı daveti kabul etmişti. Gittiği ilk günün gecesi yemekten sonra Lord odasına çekildi. Mehtaplı bir geceydi. Lord, yol yorgunluğu sebebiyle yatar yatmaz uyudu. Fakat bir müddet sonra bilmediği bir tesirle uyandı, içi sıkıyordu. Odanın havası değişmiş, adeta elektriklenmişti. Lord, sıkıntısını atabilmek için sigara içmeye karar verdi, paketi bulabilmek için lambayı yaktı. Sigarasını yavaş, yavaş tüttürmeye başladı. Şu an etraf sakindi. Fakat aniden duyduğu inilti onu ürpetti. Bu inilti sanki derin bir kuyudan zorla çıkıyormuş gibiydi. Lord Dufferin bir an yerinde donmuş gibi kaldı, sonra kendini toparladı pencereye koştu. Dışarısı sakin ve tenhaydı. Öyleyse ses nereden gelmişti. Çünkü şu an Ağustos böceklerinin ve kurbağaların seslerinden başka bir şey duyulmuyordu. Lord bir müddet etrafı dinledi, sonra «herhalde bana öyle geldi» diye düşündü ve yatağına doğru yönelmişti ki, inilti ile olduğu yerde kала kaldı.

İnsanın kanını donduran bu garip inilti tekrar duyulmuştu. Lord Duffer'in yine korka korka pencereye koştu. O an bakışları, mehtabın aydınlığı altında hareket eden bir cisme takıldı. Bu sırtında büyük bir sandık taşıyan bir adamdı, ağır ağır ona doğru geliyordu. Lord merak ve korkuyla adama bakıyordu. Adam yaklaştıkça daha detaylı görülebiliyordu. Lord, adamın sırtındaki sandığın bir tabut olduğunu gördü ve irkildi. Merakla adamın suratına baktı ve mehtabın parlak ışığında gördüğü yüz tahmin edilemeyecek kadar korkunç ve dehşet vericiydi. Lord istemiyecek bir çığlık attı ve yüzünü kapadı. Ellerini yüzünden çektiğinde ortada ne adam ne de tabut vardı. Yine yalnız böceklerin

sesleri duyuluyordu. Lord o gün sabaha kadar uyuyamamasına rağmen içinden gelen bir hisle ertesi gün bu olayı kimseye açmadı.

Aradan yıllar geçmiş, Lord Duffer'in Paris Büyük Elçiliğine tayin edilmişti. O gün Paris'in meşhur otellerinden birinde verilen ziyafette bulunuyordu. Davetliler guruplar halinde asansörle üst kata çıkıyorlardı. Lord Dufferin'de özel kâtibiyile Asansörün kapısında asansörü bekliyordu. Nihayet asansör geldi. Kapı açıldı. Davetli gurubu asansöre girerken aralarında bulunan Lord birden korkuyla irkildi. Çünkü Asansörcü Lordun yıllar önce İrlanda'da gördüğü meçhul şahıs daha doğrusu meçhul varlıktı. Şimdi yine o korkunç yüzüyle Lorda bakıyordu. Lord hemen kâtibinin kolundan çekti ve hemen asansörden indi. Kâtibi şaşırmış, bu işe bir mâna vermemişti. Lord asansörün kapısı kapanırken korkarak içeri baktı. Asansörcünün o korkunç yüzünde esrarengiz bir tebessüm vardı. Kapı kapandı ve asansör hareket etti. Aradan 2 dakika geçmemişti ki, otel korkunç bir gürültüyle sarsıldı. Bir az sonra Lordun kâtibi nefes nefese ona şu haberi verdi, asansörün kablosu 5 nci katta kopmuş ve olanca hızıyla zemin kata çarpan asansördekilerin hepsi feci şekilde ölmüşlerdi. Meçhul asansörcüde ölenler arasındaydı. Lord Duffer'in asansörcü hakkında yaptığı araştırmaların hepsi boşa çıktı, kimse onu tanımıyor, bilmiyordu. Acaba, bu son anda Lordun hayatını kurtaran meçhul asansörcü kimdi, bunu niçin yapmıştı. O gün, bugündür Lord meçhul kurtarıcısına teşekkür etmektedir, fakat onun kimliği devamlı bir soru olarak kalmıştır.

HAYALET

MUAMMASI

Genç bir kadın rüyasında kendisini kır-

larda gezerken görür. Yürüyüştü esnasında ağaçlı bir tepe üzerinde bahçeli bir eve rastlar. Evin görünüşü o kadar güzeldir ki, dayanamayıp kapıyı çalar. Kapıyı ihtiyar beyaz sakallı bir adam açar. Genç kadın tam konuşacağı sırada uyanır.

Rüya kadını o kadar etkilemiştir ki, günlerce tesir altında kalır ve sonralarda aynı rüyayı üç kere üstüste görür. Fakat bir türlü kapıyı açan ihtiyarla konuşamaz.

Bu hâdiseden birkaç hafta sonra kadın sayfiyede oturan ahbablarından birine ziyarete gitmek üzere arabasıyla yola çıkar. Fakat yolda bir ara şöförünü durdurur ve arabadan iner, çünkü rüyasındaki tepeyi ağaçları ve evi hemen sağında iyice görebilmektedir. Şöforu bekleterek araba-

dan çıkar ve kalbi heyecandan çarparak tepeye doğru yürür. Ve nihayet rüyasındaki eve varıp kapısını çalar. Az sonra ihtiyar adam kapıyı açar.

— Sizden birşey öğrenmek istiyorum, bu ev satılık mı acaba?

İhtiyar adam :

— Evet öyledir, der. Fakat satın almanızı hiç tavsiye etmem. Bu ev hayaletlidir. Geceleri bir hayalet dolaşır.

Genç kadın hayretle :

— Hayalet mi diye sorar. Hangi hayalet.

İhtiyar adam :

— O hayalet sizsiniz, der ve yavaşça kapıyı kapatır.

(Sayfa 19 dan)

Spiritüalist Basından

aynı yerde duruyordu. Fakat, bildiğimiz kadarı ile, o zamana kadar o, onlara hiç bakmamış, dikkat bile etmemişti.

O gün öğleden sonra Michael, oyununa devam ederken birdenbire bağırmaı kesti ve ani olarak şifonyerin önünde durdu. Uzun bir süre tuhaf tuhaf genç havacının resmini seyretti. Annesine dönüp baktığında büyük kahverengi gözlerinde garip, ıstıraplı ve düşünceli bir ifade vardı. Yeğenimin resmini göstererek «Bu adam kim?» diye sordu. Karım; «Niçin sordun O senin amcan Bernie Cobbett» dedi. Çocuğun aniden oyununu bırakarak dikkatini bu fotoğraf üzerinde toplaması karımı şaşırtmıştı. «Bernie, İngiltere'de, Hava Kuvvetlerinde, ama çok geçmeden burada olacak» diye tamamladı.

Küçük Michael, üzüntülü bir ifade ile, «Hayır, anne, Bernie gitti, eve dönmeyecek» dedi. Şaşırmış olan karım örgüsünü kucağına düşürdü. «Hayır, Michael, Bernie bizden uzaklaşmayacak. O, İngiltere'de savaşmakla meşgul» diye cevap verdi. Çocuk, ciddiyetle kafasını salladı, «Bernie eve dönmeyecek» cümlesini tekrarladı ve ilâve etti; «Zavallı Bernie.» Sonra hemen otomobil gürlütüsünü taklid ederek yenden odalarda dönüp dolaşmağa başladı.

Ella ve ben şaşırmıştık. Michael'in

birdenbire havacının resmi ile ilgilenmesi, bu şekilde konuşması ne kadar garipti. O gece geç vakitlere kadar bundan bahsettik. Doğrusu rahatsız olmuştuk. Bu, bir ön sezimiydi?

Ertesi akşam, karım, neşeli bir ifade ile, «Haber alınmaması iyi habere işarettir. Her şey yolunda olmalı. Bernie iyidir» dedi.

Bir hafta sonra, 22 Aralık'ta bir postacı kız kardeşim Mae'nin Regina Saks'deki evine gelerek bir telgraf verdi. Mae, kocası Sydney'in ölümünden sonra bu adrese taşınmıştı. Heyecanla telgrafı açtı ve şu satırları okudu: «Majeste'nin hükümeti, oğlunuz çavuş Bernie Cobbett'in kaybolduğu ve ölmüş olduğu kanaatine varıldığı malumatını bildirmekle üzüntü duymaktadır.»

Ne çavuş Cobbett'in ne de mürettebatın diğer hiç bir kimsenin izine raslanamadı. Yetkililer, bir yangın neticesinde Lancaster'in param parça olduğu fikrine vardılar.

Sonradan Hava Kuvvetleri kayıtlarını tetkik ettiğimizde gördük ki, uçak, Atlantığın öteki kıyısında bulunan çocuğun «Bernie gitti» dediği günde ve aşağı yukarı aynı zamanda (zaman farkını nazarı itibara aldık.) kaybolmuştur.

UFO'lar İspanya'da

(UFO=UÇAN DAİRE)

FATE Dergisi Nisan 1969

Yazan: Bill Lyon.

Çeviren: K. Karma

Uçan daire: Parlak ve piramit şeklinde

5. Eylül, 1968 perşembe akşamı 6.00 sularında halk Madrid semalarında ışıklı esrarengiz bir cisim seyrediyordu. Büyüklüğü hakkında kesin birşey söylenemiyor. Fakat iki saat süreyle onu aşağı yukarı, sağa sola seyredirken herkes izlemişti.

Madrid'in ana caddelerinden Gran Via da büyük bir trafik tıkanıklığı oldu. Bu arada bir film şirketi epeyce fotoğraf çekebilmişti. Cismi gözleriyle seyreden binlerce Madrid'li de caba...

Bir ara gözden kayboldu. Zira batmakta olan güneşin tesiriyle batı ufku kızarmıştır. Cisim bulutlar ardında kayboldu. Birara sonra aynı yerden tekrar görüldü. Seyredenlerin çoğu UFO'yu «parlak» deiresel olarak tarif ettiysede, Madrid Rasathanesinden verilen raporda daha ziyade «Üçgen ya da pramidimsi» olarak tasvir ediliyordu. Yetkilliler sonradan 50.

000 feet uzakta olabileceğini söylemişlerdi.

Nuevo Diario gazetesi muhabirlerinden birinin daha sonra yazdığına göre, «konik şekilli bir cisim olup alt tarafı daha parlak bir şeydi.

Seyirciler arasında onu bir suni peyke ya da meteoroloji balonuna benzetenler de az sayılmazdı. Bir kısmı da onun yeni yeni denenmekte olan bir hava aracı olabileceğini zannediyordu.

Bununla birlikte herkes ertesi gün, Fransa'nın güneyinde Pau Fransız Havaçılık Dairesinin vereceği raporu merak ediyordu. Beklenen raporda ise bu cismin bir meteoroloji balonu olabileceği üzerinde duruluyordu. Fransız raporunda, UFO'nun arabalarla takip edildiğinden ve ona Prenelerin eteklerinde yaklaşıldığından bahsediliyordu.

Bunun bir sun'i peyk olabileceği görüşü hemen çürütüldü, zira bir uydu bu kadar uzun bir süre aynı yerde asılı duramazdı.

Yeni bir uçağın denenebileceği görüşünden de çok geçmeden vazgeçildi, zira ne sivil ne de askeri hiç bir otoritenin haberi olmadan bu denemenin harkesin gözü önünde bu kadar uzun bir süre cereyan etmesi imkânsızdı. Hiç şüphesiz bir meteor da, bu kadar uzun bir süre atmosfer içinde görülemezdi.

Burada acıp olan birşey varsa o da bu UFO'nun Amerikan-İspanyol Üssünden (Torrejon'daki) görülemediği olmasıdır. O saatlarda üssün radarı hiçbir şey tesbit edememişti. Yani Madrid'in doğusundan hiçbirşey görülemediği.

Bu cismi en yakından gözle gören muhakkak ki Perşembe günü onun peşine takılan bir İspanyol jetinin pilotu idi. Bu adamın söylediğine göre, 50.000 feet kadar

yükselmiş olmasına rağmen cisim kendisinden hayli yukarlarda durmaktaydı.

İspanyol Hava Kuvvetlerinin sonradan açıkladığına göre Madrid'in kuzey-doğusunda Badahona Radar merkezindeki radarlar böyle bir cisim tesbit edebilmişler. Pilotun söylediğine göre pramid şekilli olan bu cismin alt tarafında üç tane ışıklı küre vardı.

İki gün sonra Madrid üzerinde Cuenca İstasyonu tarafından bir UFO daha izlendi. Bu da daha önceki gibi üçgen şekilli idi. Üç saat kadar havada asılı durmuş sonra batı yönünde kaybolup gitmişti. Bundan resmi otoriteler konuyla yakından ilgilenmeye başladılar. Torrojon Amerikan üsünden şöyle denilmekteydi :

«Bu cismin gayet meydanda olduğunu zannettik.»

«Neydi öyleyse?»

« Bilmiyorum.»

Daha sonra bunları incelemek üzere bir uzmanın İspanya'ya gönderilmesi hususunda Amerika'ya teklif yapıldıysa da alınan cevap,

«Bu bizi ilgilendirmez.» oldu.

Daha sonra görülenler de ilkinе benzemektedir: 13. Eylül sabahı. Bilbao'da kahvaltı etmekte olan iki iş adamı çok yükseklerde parlak, dairesel bir cismin batıya doğru uçtuğunu gördüler ve hemen İspanyol Haber Bürosu Cifra'ya koştular. Bunun hemen ardından birçok resmi kurum, böyle bir cisim görüldüğüne dair telefon haberi almıştı. Fakat yine de resmi bir kımıldanma olmadı.

Ertesi akşam 14. Eylül'de Seville yakınlarında iki teknisyen tarafından başka bir UFO görüldü. Her ikisinde Hamapega Dağındaki televizyon İstasyonunda çalışıyordu. Ömürleri gökyüzünü seyir ile geçiyordu. Her ikisi de UFO'nun şimdiye kadar gördüklerine benzemediğini söylüyordu.

«Parlak, yuvarlak, turuncu renkte, çok yüksekte uçuyordu.» Birisinin söylediğine göre, bulutun arkasında kaybolana kadar 2-3 dakika süreyle seyretmişlerdi ve ağır ağır batıya doğru kaymaktaydı.

Sonra 16. Eylül'de başka bir UFO görüldü. Cifra Haber Bürosundan L. Cavanillas'ın raporuna göre, kendisiyle birlikte iki gece bekçisinin 22. Şubat. 1968 de gördükleri cisim yedi ay önce gördükleriyle aynı idi.

«Üçgen şeklinde Biraz kırmızıca...» diye tarif ediyordu. Cavanillas. «Onun ne yöne gittiğini anlayabilmek için telefon tellinin altında durdum. Çok yükseklerden kuzeye doğru gitmekteydi. Bir yanı daha parlaktı. Sanki ayrı ayrı iki ışıklı parçadan yapılmıştı. İki saat kadar seyrettik sonra kayboldu.»

2. Ekim'de Cifra'nın Banolas'a dayanarak yayınladığı bülteninde şöyle yazılıydı: «Bu sabah 10.00 da uçan bir cisim görüldü. Oval şekilli olup, havada 15 dakika kadar asılı durdu. Sonra yana doğru kımlıandı, yine durdu. Sonra ondan daha küçük iki oval cisim ayrıldı. Biri taa ileride tepelerin arkasında kaybolurken, diğeri denize doğru yönelmişti. Rengi kırmızılaştı ve kayboldu. Sonra hepsi gözden kayboldu.» Tepelerin arkasında yere inmiş gibi görünen bütün aramalara rağmen bulunamadı.

Bunlar, İspanya'da uçan dairelerle ilgili olarak yayınlanan raporlardan birkaçıdır.

Acaba İspanya, esrarengiz uzaylı ajanlar tarafından köprü başı bir kıyı olarak mı seçildi?

Uçan daireyi müşahade edenler

Bugünkü Bilim Adamları

(Sahife 23'den)

maktadır. Hiç münasebeti olmadığı halde birde bakarsınız bir hadisenin sizin hayatınızın gelecekteki bir tezahürünü aydınlattığı görülür. Böylece bu tarafa ait bütün seyyaleler ruhidir, hemzamandır, mekân dışındadır, yani tamamen ruha mütealliktir.

OP.: Ben daha ziyade tesirin bünyesi, yapısı hakkında,

PLÂN: Söyledik. Tesirin bünyesi budur. Eğer maddî tesirler istiyorsanız, onlar dünyanızda bol bol mevcut. Mânevî tesirden bahsederseniz, verdiğimiz cevap sizi iknâ edecek kadar şûmüllüdür.

OP.: Peki efendim. Teşekkür ederim. Sizin, Zeki bey, bir sualiniz vardı.

Zeki Olcay: Evvelce cemiyetimizde yapılan celselerden birinde peygamberleri kastederek, «İşte siz de nadırdan zuhur eden bu hadise, canlılarla dolu olan kâinatınızın bir çok yerlerinde topluluklar arasında mevcuttu.» denmişti. Bu konuyu biraz daha a. armissınız? Bunlar nerede, ruhani bir âlemde mi yoksa plânette mi yaşıyorlar

PLÂN: Gayet tabii, ruhânî âlemde, plânetlerde, ileri medeniyet sahibi olarak ve sizin anlayamayacağınız şekilde muhtelif vasıtalara sahip olarak Biliyorsunuz ki, insanlar ebedî tekâmül yolundadırlar. Her aşılın merhalenin vasıtaları ve icapları de. ğışmektedir.

Çünkü ileriki merhalede sizin isteklerinize cevap verecek şartlar bulunması zaruridir. Böylece peygamberlerin bulunduğu gibi, meleklerin bulunduğu plânetler ki, peygamberlerin başka türlü bir ifadesi demek olur, yerleri arz dışında malûm noktalaradadır. Ama bu sonsuzdur. Böyle olmakla beraber şunu da hatırlamamızdan kaçatmayın ki, hiçbir zaman bir plân yalnız peygamberlerin, veya yalnız orta tabakanın veya ilkel tabakanın ortamı değildir. Ancak nisbeten daha çok yükselmiş, ruhi ve beşerî seviyeye ulaşmış insanların topluluğunda peygamberler vardır. Ama onlar size göre peygamberlerdir, kendi ortamlarına göre normal insanlardır. Lüzumu ha-

linde bunlardan vasıtalık rica olunur. Kendi arzularıyla dünyaya inerler. Dünyada bu bir zaruret mevzuudur. Aksi taktirde durup dururken peygamber gelmez.

Yalnız şu da muhakak ki, zamanınız artık bu nevi peygamberlerin devri olmaktan çıkmıştır. Çünkü hiç kimse diğerinin önünde diz çöküp, akıl dilenmek yoksulluğunda ve zaruriliğinde yaşamamaktadır. Artık insanların dimağı çocuksu olmaktan çıkmıştır. Kendi ihtiyaçlarını kendi tedarik ettikleri gibi, zamanın zaruretlerini de kendi arayışlarıyla izah etmektedirler. Bu, bir ilkel toplulukla mukayese edildiğinde daha çok ışıık kazanır.

Zeki Olcay: Kendileriyle irtibat kurmanız mümkün mü Diğer plânetlerde yaşayan kimselerle.

PLÂN: Bunlar her an mümkün. Bir defa iki noktadan zarar var. Birisi onların vibrasyonlarını alabilmeniz ihtimal dahilinde değil. Çok şiddetli vibrasyon var. İkincisi sizin kemaltnize asla hizmet edemezler. Çünkü, hafsalanız dışında kahr. Bu bakımdandır ki, size ancak onların varlığından bahsedebiliriz. Ama, yine de onlardan size, sizin ortamınızın kaldıracağı nisbette nice değerler yağmaktadır. Ve size vasıtalık yapmaktadırlar. Bundan şüphe etmeyiniz.

OP.: Efendim, eğer mümkünse, diğer plânetlerde yaşayan varlıklar hakkında bize bilgi verebilir misiniz?

PLÂN: Evet, zamanı geldiğinde sizin ile istediğiniz plânet hakkında konuşmağa söz veriyorum. Şimdi celsemizi bir dua ile tatil edelim.

YARABBI, Bütün beşeriyetin arzusu hilâfına tecelli eden menfi ihtiras şahlanışlarının durmasını murad eyle.

YARABBI, insanı kendi benliğindeki yüceliğe sahip kıl.

YARABBI, varlığımızın sönmez ışığını gözlerimizin önündeki merhale-

lere doğru atıldığımız zamanlarda bize rehber et.

YARABBI, bizi bize bağışla. Bizi bize ver.

YARABBI, benlik ağırlığından kuru bizi ve bir ihtiras kesafeti altında ezilmekten kurtularak uçuşma benzeyen yüksek ilâhi râşelerin tarafımızdan seyredilmesine, hissedilmesine, yaşanmasına mesâğ bahşeyle.

YARABBI, bizi büyük rehberlerimizin yolunda nefer kıl. Daima bizi nimetten müstefit edecek sebep-

ler hallet.

YARABBI, bütün insanlara gafletten kurtulma imkânları yarat.

YARABBI, bizi bize sahip kıl. Yolumuzu ışıklarınla aydınlat ki her zaman ışıkların titremekte.

YARABBI, bütün yolar boyunca senin ışıklarını görme kudreti ver bize. Ruhlarımıza Tanrısal bir güç bahşet. Senin yolundan bir an ayrılmamağa söz veriyoruz.

YARABBI, bütün insanlara rahmet inzal ve ibzal eyle. Amin.

Paşam kimin ruhunu çağıralım ?

(Sahife 21'den)

İşaret ver!» der demez, işaret filân ne kelime, üstüne sıkı sıkı başmış olduğumuz masa, müthiş bir gürültüyle yerinden oy-

nadi, yuvarlanarak kapıdan dışarıya çıktı. O anda, spiritizma'ya inanmayanlar bile şaşırıp kaldılar.»

Yeryüzü komedisi

(Sahife 17'den)

rer canlının gölgeleri değildir tabii. Bunun, elimiz ve ışık, tarafından meydana getirilen birer oyun olduğunu çocuğumuz da görür...

Fakat, yukarıdan yeryüzüne gelen telesirlerin menşesine ulaşmak, yukarıdaki çocuk oyunundaki, (gölge oyunundaki) gibi kolay ve basit değildir.

Düşen insanın düşüş sebebini görmek için biraz yükselmek gerekir.

Kekemenin gülünçlüğü'nün sırrını çözüp gülmek için de orada kalmışlık elbet yetmez...

Yüksek seviyeden bir komedi sahnesi.

ni seyreden insanın katıla katıla gülebileceğini düşünemiyor insan!...

«Eğer fert, kendi halini derin bir müşahede, içerisinde gözönünde tutamaz ise, muhakkak ki, o, otomatik yaşıyordur... O kimsede şahsiyet yoktur. O kimsede şuur yarım yamalak çalışmaktadır. Sathidir; basittir.»

Aynı plân tebliğine böyle devam ediyor:

Demek ki, aslolan, komik olanlara gülmek değil; ruhumuza hoş gelenlerle gülebilmektir. Böylesine gülen, belki geç, belki güç güler ama, tam güler, ebedi güler: Multluluk, bu kabil gülüştür...

İLÂHLAR KOZMONOTLAR MIYDI ?

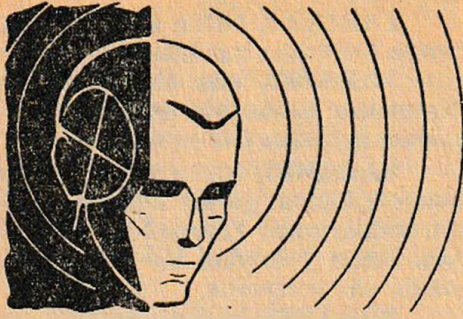
Çeviren : N. ORTABAŞI

Yazan : E. Von DENİKEN

Bu fevkalâde güzel ve düşündürücü eseri :

ARALIK AYI İÇİNDE

Ruh ve Madde'nin Teksir Yayınları arasında okuyacaksınız

Radyestezi Rezonans Renk Tedavisi

Dr. Gütekin CAYMAZ

Fizik Tedavi Uzmanı

(Geçen sayıdan devam)

Biz büyüteçten güneş ışığı geçireceğimize enfraruj ışınları (ısı ışınları) da geçirsek, onlar da gene aynı odak noktasında toplanacaklardır.

Biz o noktaya baksak ısı ışınlarını göremeyeceğimiz halde, enfraruj ışınları gene de orada toplanmış olacaklar ve orası o ışınların bir merkezi olmuş olacaktır. İşte vücuttaki çakra merkezleri de böyle enerji ışınlarının toplandığı merkezlerdir. Fakat normal insanların gözü ile görülemezler, Udana merkezi de bu sebepten dolayı ağızımızı açıp da içine bakınca görülmez. Fakat eğer sizde klervoyansı yeteneği gelişmişse, siz bu merkezi görebildikten başka diğer merkezlerden çıkan renkli ışınları da görebilirsiniz.

Daha yukarıdaki merkezin ismi Agga'dır (veya ajna). Saf, basit demektir. Merkezin yeri beyindeki hipofiz bezidir. Bu merkezden çıkan ışınlar, önde iki kaşın arasından dışarı yayılırlar. Rengi soluk laciverttir (indigo).

Şahasra en üstte bulunan merkezin ismidir. Binlerce demektir. Binlerce yaprağı olan bir lotus çiçeğine benzetilmiştir. (Lotus çiçeği Nilüfer çiçeğidir ki, Laleye benzer). Merkezin bulunduğu yer beyindeki Pineal bezdir. Buradan çıkan ışınlar bir fiskiye gibi başın tepesinden etrafa yayılırlar. Genel rengi altın sarısıdır. Fiskiye'nin tabandan ise her çeşit rengin çıktığı görülür. Fiskiye'den çıkan bu ışınlar, dini tablolarında azizlerin başları çevresinde çizilen ve hale denen görüntüyü meydana getirirler.

Hale, ruhen çok gelişmiş olan birçok kimselerde altın renginde, bazılarında ise elektrik kıvılcımının mavisi renginde görünür. Kötü kalpli, sahtekâr kimselerde ise hale kahve rengi çamur gibi veya sarımsı yeşil olur.

Şahasra merkezi ruhun, maddi vücut dışındaki en üstün merkezleri ile bağlantı halindedir. Bu en üstün merkezlerden gelen bilgileri biz, ilham tarzında, veya yaratıcı bir güç olarak alırız. Bunların iletiminde rol oynayan elektromanyetik titreşimler, dalgalar daha çok lacivert (indigo) ve mor renklerle uyum halindedirler. Şimdi temel yapısında lacivert rengin hakim olduğu kimseleri inceliyelim.

Lacivert renk (indigo mavisi). Bu, birkaç gecelerdeki gök yüzünün rengidir. Temel rengi laciverte uyan kimseler ruhen yükselmiş iseler, kuvvetli bir hafızaya sahip olurlar. Zekidirler. Aldıkları ilhamla ve sezgileri ile her çeşit olayı bütünüyle kavrayıp, anlayabilirler. Ve bu anlayışlarını da düzgün bir şekilde başkalarına anlatabilirler. Bu kimseler hoş görü sahibidirler, iyimserdirler.

Eğer bu renkle ilgili merkezler iyi çalışmazlarsa bunlarda lacivert içinde biraz pembelik olabilir. Onlarda unutkanlık başlar. Çabuk kızarlar; anlayışsız, kötümser olurlar.

Lacivert renk yetmezliği olan kimselerde sık görülen hastalıklar şunlardır. Göz, kulak, burun hastalıkları, yüz felci, akciğer hastalıkları, sinir bozuklukları, ruh hastalıkları (obsesyon ve diğer delilikler gibi).

Lacivert ışık sakinleştirici bir güce sahiptir. Bilhassa ruh hastalıklarında hastayı çok iyi teskin eder. Obsesyon olaylarında beyaz ışık kadar iyi gelir. Fakat hastalığın başlamasında rol oynayan ve çakra merkezlerini zedeleyen davranışlardan tamamen uzaklaşmazsa, sadece ışık, iyileşmeyi sağlayamaz. Ruh hastalıkları bakımından korunması gereken çakra merkezlerin'in en önemlileri, cinsiyet organları yakınında bulunan merkezlerdir. Bunlardan birisi önceden bahsettiğimiz Mulad-

hara merkezi, diğeri ise biraz sonra bahsedeceğimiz Veyana merkezidir.

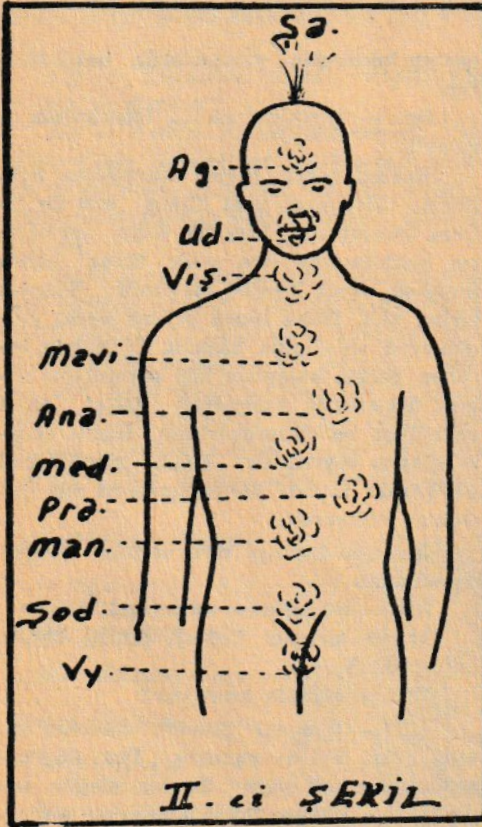
Anormal cinsi ilişkiler, bu merkezlere yanlış yönlerden ve fazla miktarda elektriksel güçlerin ulaşmasına sebep olurlar. Adeta 110 voltluk bir ampul 220 voltluk elektrik akımına bağlanmış gibi olur. Pili bir radyoya piller ters bağlanmış gibi olur. İnsan vücudu daha az elektrikle çalışır, çok daha hassas bir makine olarak, bu ters bu yanlış bağlantılardan zarar görür. Çakra merkezleri arasında, elektrik enerjisi düzgün dolaşamaz bir hale gelir. Her elektrik akımının çevresinde bir mıknatıs alanı vardır. Ve bundan dolayı da vücudumuzun çevresinde bir mıknatıs alanı vardır. Bu alan bizi dışardan gelen bazı tesirlere karşı korur. Fakat vücuttaki elektrik enerjisi düzgün dolaşamaz bir hale gelince, bu koruyucu mıknatıs örtüsü bazı yerlerde parçalanır. Vücut artık kendisini tam koruyamaz. İşte tam o sırada belki bir obsesyon durumu meydana gelir, belki bir felç veya bir enfeksiyon başlar.

Bel kemiğinin alt ucundaki çakra merkezleri ile üst ucu arasında devamlı bir elektriksel ilişki vardır. Üst tarafta vazifenin bozulması için altta bir bozukluk olması yeterlidir. Bu gerçek birçok kişiler tarafından henüz iyice anlaşılmamıştır. Fakat insanların bazı şeylerden korunması için, her şeyin muhakkak isbat edilmesini beklememize lüzum yoktur. Sağ duyumuz bize yol göstermelidir. Dini kitaplarda bu konuda gidilecek yol zaten zösterilmiştir. Dini kitaplarda tavsiye edilen her şeyin ilmi izahını beklemeye de zaten lüzum yoktur.

Lacivertle ilgili elementler

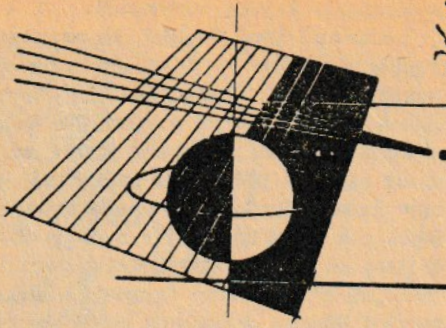
Krom, demir, bakır, stronsivum, taniyum, potasium, brom, bakır diamonium sulfat, kloral hidrat, oksijen.

Besinler, mavi ve mor renkli-besinler.

RADYESTEZİ «TEKSİR» NOTLARI

Fiati: 5 TL. Ödemeli isteyiniz.

AKŞEHİR OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabıtları

(Geçen sayıdan devam)

M. — O çok çalışkan bir dede. Hayatta çok çalışkanmış. Burada da çok çalışıyor.

Op. — Nerede ve nasıl öldü?

M. — Yatağında rahat rahat ve hissim akrabasıyla dertleşerek öldü.

Op. — Burada kiminiz var?

İbrahim: — Torunum.

Op. — Çiftlik hakkında ne dersiniz?

İbr. — O çiftlik çok iyi. İyi ve hayırlı.

Op. — Hangi çiftlik.

İbr. — Yanınızda Kemal, onun.

Op. — Biz senin çiftliğini sorduk.

İbr. — Viran oldu viran. Viran ettiler.

Op. — Dünyada kimseniz var mı?

İbr. — Oğullarım.

Op. — Ölürken yanınızda kim vardı?

İbr. — Oğlum Mustafa.

Op. — Bizden bir arzunuz var mı?

(Hazır bulunanlar dua dua dediler.)

İbr. — Dua değil dua değil. Odama iyi baksınlar kâfi. Duanız lâzım değil.

Burada duanız lâzım değil sözü üzerinde durulabilir: Kemal Beylerden öğrendiğimize ve çevrenin anlattığına göre. İbrahim dede, dünyada iken ahiretini kazanmıştır. İbrahim Dede, sağlığında, Sultandağı ilçesi, Eber Gölü kenarında, çorak bir arazi üzerinde, çok çalışarak bir çiftlik kurmuştur. Bu çiftliğin bitkisel ve hayvansal ürünleriyle, maddî ve manevî yardımlarla, ömrü boyunca zor geçnen halka

usanıp bıkmadan yardımlarda bulunmuştur.

Op. — Teşekkür ederiz. İstekleriniz olacaktır.

Bundan sonra rehber varlığımız, Sevgiden, Medyomu yeni ölmüş biri ile irtibat kurdurarak, bize ilk ölüm intibalarının nakletmesini rica ettik. Biraz sonra medyom sanki kendisi ölüyordu. Sıkıntılı birhal aldı. Daha sonra sakinleşerek, gördüklerini anlatmaya başladı. Ölümüyle beraber, geride kalanları hep seyrediyor, onlara dokunuyor, sesleniyor, fakat onlar görmüyor ve duymuyorlardı. Hatta cenaze alayını seyrediyor, kendi gömülüştünü görüyordu. Geride kalan manzara ona çok ızdırap veriyordu.

Bir arkadaşımız soru sormak isteğinde bulundu.

Op. — Bu arkadaş ne sormak istiyor..

M. — Mehmet Çağlar, ölmüş, ölmüş, aniden ölmüş.

Op. — Burada kimi var?

M. — Oğlu var. Şimdi medyomun yanına geldi. Eşi de yanında. Beni düşünüyorlar. Ben çok iyiyim. Senden dileğim, aneni üzme oğlum. Sık sık hatırını sor. Onu üzecek bir şey yapma. O mahzun kaldı.

Op. — Annesi şu anda nerede?

M. — Akşehir'de oğlunun yanında.

Op. — Şu anda Suat ve Senaylar ne düşünüyorlar?

M. — Gelinden memnun mu sor bakalım? diyorlar. Çok memnunun. Çok mem-

nunum.

Op. — Kaç yaşlarında öldünüz ?

M. — Kırkbeş yaşlarındaydım. Anneniz her akşam beni anar ve dua eder. Sağ olsun. Ondan çok memnunum. Dualarını hep alıyorum.

Op. — (Güle güle)

M. — Kemal Bey, kızınızı ne kadar çok düşünüyorsunuz. O iyi. İki katlı bir binada, Yurtta, Ankara'da kalıyor. Öğretmen olmayı istemiyor. Herde okulunu bitirdikten sonra başka bir okula girecek. Doktor olacak. Geleceği çok parlak. İnsanlığa ve dünyaya çok yararlı olacak. Onu düşünmeyin, o iyi. Şimdi Eren Bey sormak istiyor.

Op. — Yurdanur şimdi Ankara'da, Yurtta ne yapıyor ?

M. — Yurtta, kız arkadaşlarıyla, beraber derse çalışıyorlar, güllüyorlar. Gelelim Eren Beyin cevabına. İsmail Ayrılın gelip gemliyeceğine merak ediyor. Gelecek gelecek.

Daha sonra amcam Avni Bilgin'le irtibat kuruldu. Celsede oğlu Bahattin Bilgin vardı. Babası ile uzun uzun konuştu. Çok şeyler sordu. İlginç ve acı cevaplar aldı. Bu ara Avni Bilgin'e, Hakkı'yı tanıyor musunuz ? diye soruldu. «Hakkı, benim doğduğum Dereçine Köyünde bir cinayete kurban giden ve uzun süre cesedi bulun-

mayan birisi idi. Bahattin Bilgin onların damadıydı. Eşim Ayşe bu cinayet hakkında en ufak bir şey bilmez. Çünkü o benim köyümden değildir. Ne cinayetten ne de Hakkı'dan bir kelime bilgisi yoktur. Esasen cinayet de tam aydınlatılamamıştır.»

Op. — Amca, dünürünüz Hakkı'yı tanırmısınız. Medyom derhal ağlamaya başladı. Yerinde duramıyordu. Çok acı duyu-yordu.

Op. — Niçin ağlıyorsunuz ?

M. — Kestiler, kestiler ah kestiler. Boynumu kestiler. Köyde ahırda, boynum, boynum. Parçalıyorlar. (Medyom hep bağırıp ağlıyor, ızdırap içinde kıvranıyordu. Hazır bulunanlardan bir kısmı, bu tabloya dayanamayıp diğer odalara kaçtılar.) Cesedimin parçalarını, gece uzak tarlalara götürdüler. Elbiselerimi bir duvar arasına saklayıp üzerine yeniden duvar ördüler. Aradan günler geçti. Sonra cesedimi parça parça buldular. Uzak bir tarladan.

Op. — Çok acı duydunuz mu ?

M. — Çok, pekçok, çok ızdırap çektim. Bir de atım kaybolmuştu bir zaman. Sonra beni bir gün evlerine çağırdılar. Merdivenden inerken, önce boynumu kestiler, Beni kesen hapiste öldü. Şimdi o da burada. Oğlu da köyde duramadı. O da başka yere göçtü.

(Devami sayfa 37'de)

Dostumuz Kemâl

Acar Spatyomda bulunan babasının sözlerini dikkatle dinlerken Medyom, Ankara'da okuyan çocukları ve okulu hakkında tafsilâth bilgi vermiştir.

19.3.1969 celsesinden.

AKŞEHİR OLAYLARI

(Sahife 35'den)

Op. — Yanında kim var?

M. — Annem babam var.

Op. — Burada kiminiz var?

M. — Kardeşimin kızı var.

Op. — Şimdi nerede?

M. — Karşımda.

Op. — Ayşe'nin karşısında mı? (Çünkü odada değildi, dışarı çıkmıştı.)

M. — Hayır, odada, değil, salonda, benim karşımda.

Op. — Bir isteğiniz var mı?

M. — Kızlarım ve karım geride kaldılar. Ona acıyorum. Karım evde yalnız kaldı. Ona söyleyin üzülmesin.

Op. — Güle güle.

Daha sonra İsmet Beyin Hanımı, bizim hiç tanımadığımız Bolvadinli bir akrabasının ruhu ile konuştu. Adetç bulmaca çözer gibi, medyomla karşılıklı, uzun uzun konuştular. Bizim bilmediğimiz isimlerden bahsettiler. Konuşan sanki Ayşe değildi. Evet beden Ayşe'nin idi ama şüphesiz baş-

ka bir varlık onda konuşuyordu. Hazır bulunanlar, ziyadesiyle memnun ve tatmin oldular. Akrafa ve dostlarıyla, Tanrı izniyle konuşma imkânı bulmuşlardı. Böylece ne operatörün ne de medyomun bilmediği olaylar açıklanmış, isimler sayılmış ve tavsiyeler verilmiştir. Celse sonunda rehber varlığımız Sevgi celsenin gene uzatıldığı hakkında ihtarda bulundu.

Rehber Varlık : — Saat tam 23.00 Deneye başlıyalı iki saat oldu. Medyomunu gene çok yordunuz. Gene sözlerimi hiç tutmadınız. Bu kaçınıcı tavsiye. Bu kaçınıcı cevap. Biz sana hep aynı şeyleri söyleriz. Sen bize hep aynı cevapları verirsin. Ama gene de her seferinde, medyum bu derece yormaktan geri kalmazsın. Sorular bitmez ki. Her istek yerine getirilemez ki. Bundan sonra, bu kadar uzun celse yok. Azami 45 dakika.

Op. — Her hafta deney yapalım mı?

Rehber varlık : — Yok öyle şey. Ayda bir.

Op. — Teşekkür ederim. Güle güle.

RUH ve MADDE YAYINLARI SUNAR

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
İPNOTİZMA VE TELKİN : E. Arıkdal	15.— TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
TELEPATİ KARTLARI Özel Çalışma	5.— TL.
RUH VE MADDE CİLTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9) (Beheri)	25.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme (Teksir)	7.50 TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

DUYURU

«Birlikten kuvvet doğar» denir. Spiritizma'yı ilmî ve ahlâkî yönden inceleyip deney yapan pek çok gruplar mevcuttur. Bu grupların elde ettikleri çok faydalı olaylar ve sonuçlar, diğer gruplar tarafından bilinirse, şüphesiz hepsi için istifadeli olacaktır. Aşağıda bu hususu belirten bir «çağrı» yı okuyacaksınız. İlgiyenizi rica ederiz.

Şimdiye kadar anlaşıldığına göre maalesef memleketimizde ispirit konularla ilgilenenler ve psîşik deneyler yapan kişilerin sayıları inanmayanlara ve materialist kişilere oranla gayetle azdır.

Şüphesiz ki, bu gibi konuların gerekli ilgiyi görememesindeki başlıca sebeplerden biride imkânsızlıktır. Şöyleki: Herhangi bir kişi bu konuları kitaplardan okumakta, zaman zaman çeşitli kişilerden dinlemekte bütün bu okuduklarını, duyduklarını deneysel bir hale sokamamaktadır.

Oysaki İngiltere, Brezilya, Amerika gibi Spritüalizmanın geniş çapta yayılmış olduğu ülkelerde durum bambaşkadır. Onlar gerek çeşitli dernekler, çeşitli neşriyatlar, gerekse denemelerle bu ilim üzerinde daha müessir olmaktadır.

Ancak bunu böyle kabul ederek «Ne yapalım onların imkânları var da bizim yok» diyerek susmamız herhalde makûl değildir.

İşte bütün bu hususları gözönünde bulundurarak bir teklifte bulunmak istiyorum.

Acaba spirit dostlarla müşterek mec-

muamız Ruh ve Madde yoluyla birbirimizin deneyleri, alınmış çeşitli tebliğler ve ruhsal olaylarımız hakkında hep beraber haberdar olup bilgi edinmemiz amacıyla aynı fikirleri benimseyen ve Ruh ve Maddeye bir zahmet adres bildiren dostların adresleri mecmuamız vasıtasıyla yayınlanamaz mı?

Böylece aynı amaç ve fikirlere bağlı çeşitli dostlar arasında daha yakın ilişkiler kurulmuş, imkânı olmayanlar, imkânı olanlarla birleşmiş ve bilgiler deneysel yola sevk edilmiş olmaz mı?

Ben şahsen imkânlarım dahilinde, imkânı olmayan veya daha kuvvetli guruplaşmalar yapmak isteyen mevzuumuzla ilgili arkadaşlara bunu teklif etmek istiyorum ve Ruh ve Maddenin bu yakınlığı desteklemek amacıyla birbirleriyle irtibat kurmak isteyen arkadaşların adreslerini mecmuada yayınlamasını rica ediyorum.

Saygılarımla.

Adres: Caferağa mahallesi Çanan sokak 30/5

Gufan ERKİLİÇ

Kadıköy Spiritizma Gurubu Adına